**Voi trebuie să vă naşteți din nou!**

(Ihr müsset von neuem geboren werden!)

Jeffersonville, Indiana, SUA

31 decembrie 1961

Am vorbit cu fratele Neville despre ceea ce vom face. Eu am încercat să-l conving să predice în dimineața aceasta şi eu să predic deseară. Dar rezultatul este că eu trebuie să predic în dimineața şi în seara aceasta. El posedă un talent de convingere. Noi am hotărât să rămânem toți într-o singură încăpere, pentru că nu suntem prea mulți. Înainte de a începe, vreau să fac ceva de cunoscut.

Printre noi sunt oameni care au venit din New York să locuiască aici. Eu nu i-am întâlnit înainte niciodată pe aceşti oameni. Fratele Neville mi-a povestit despre ei. Eu am auzit că rulota lor a luat foc aseară şi a ars. Eu m-am dus acolo ca să văd ce este cu ei. Ei sunt nişte creştini delicați, oameni mai săraci, cum suntem aproximativ noi toți. Fratele Wood şi alți frați s-au gândit dacă putem să-i ajutăm şi să le cumpărăm o rulotă nouă. Ei au fost foarte drăguți şi ne-au spus că nu au destui bani să plătească în continuare asigurarea, dar reprezentantul asigurării le-a plătit polița. Vom vedea luni sau marți dacă asigurarea le va înlocui rulota. Noi simțim împreună cu ei şi vrem să facem totul ca să-i ajutăm, ca să ştie că noi ca frați şi surori în Isus Hristos, simțim unii împreună cu ceilalți. Eu cred că fiecare simte în situația aceasta cu ei şi le va ajuta puțin. Este ceva neobişnuit, pentru că eu cred că nu am strâns niciodată bani. Eu îl voi ruga pe fratele Neville să facă lucrul acesta. Astfel eu i-am dat povara lui, nu-i aşa? Bine. Eu sunt sigur că va fi prețuit ceea ce puteți să dați. Frate Neville, vino aici. Eu nu ştiu cum se face. Fă ce crezi că este bine. (Fratele Neville se roagă şi ridică jertfa.) Amin.

Eu mă gândeam că în timp ce se întâmplă aceasta, pot să mă uit prin unele texte şi notițe vechi pe care le-am scris şi din care vreau să vorbesc în dimineața aceasta. Eu cred că lucrul acesta îl fac toți predicatorii.

Cum se numesc frații? Elliott. Este fratele şi sora Elliott şi fiul lor în dimineața aceasta aici? Dacă da, ridicați-vă vă rog! Vreți să le spuneți ceva oamenilor? (Fratele Elliott îşi exprimă mulțumirea.) Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Elliott. Este foarte frumos. Mulțumesc. Dumnezeu să fie cu tine, cu sora Elliott şi cu fiul vostru. Ei vin din New York. Eu nu am ştiut că ei sunt aici. Ei au spus că au fost aici la o discuție sau că m-am rugat deja o dată pentru ei. Eu am făcut cunoştință cu ei numai ieri când i-am întâlnit. Eu am constatat că ei sunt nişte creştini drăguți şi oameni delicați. Ei au locuit în New York în valea Hudson. Poate au venit la mesaj printr-o bandă, ei au vândut tot şi au venit aici, ei şi-au predat viața şi timpul lui Hristos. Noi vrem să exprimăm aici, frate şi soră Elliott, că şi noi suntem călători. Noi suntem călători şi străini în această lume. Noi căutăm oraşul al cărui întemeietor şi fondator este Dumnezeu.

În acest accident care v-a lovit, când Satana v-a cauzat focul pentru a vă alunga, noi stăm sută la sută lângă voi, cu tot ceea ce facem ca să vă ajutăm să primiți iarăşi pământ sub picioare. Ridicați-vă în Numele Domnului Isus şi mergeți înainte. Nu fiți deznădăjduiți. Multe sunt necazurile celui drept, dar Dumnezeu îl scapă din toate. Noi vedem că aceste lucruri se întâmplă, dar noi ştim să privim înspre Salvatorul nostru şi în El suntem mai mult decât biruitori.

Astăzi este o zi încărcată. Înainte de masă voi învăța ca într-o oră duminicală şi în seara aceasta la 19.30, dacă este în voia lui Dumnezeu, voi aduce mesajul meu pentru anul nou. Ultima duminică am adus mesajul meu de crăciun. Şi fratele Neville va aduce un mesaj de anul nou. Eu îl văd pe fratele Stricker, fratele Collins şi alți predicatori. Fratele Palmer din Georgia este aici. Şi alții au venit. Sunt predicatori de la care veți auzi ceva în seara aceasta.

Ieri l-am sunat pe fratele Neville şi ceva mi-a lovit inima. Este anul nou şi prima duminică în acelaşi timp. De ce să nu venim în seara aceasta aici, când alții sărbătoresc, şi să luăm cina la miezul nopții? Vedeți, noi Îi slujim Domnului. Fratele Neville este de acord şi a spus că ar fi bine. Dacă este în voia

Domnului, voi împărți cina în seara aceasta la ora 12.00. Noi nu vom începe anul nou cu strigături şi sărbători, asta pot s-o facă alții dacă vor. Noi vrem să o facem într-un mod sfânt şi sincer şi să ne apropiem de anul acesta în timp ce ne predăm lui Hristos cu toată sinceritatea. Aşa să o facem; nu numai să deschidem o pagină nouă în timp ce începe un an nou. Nu credem în aceasta. Să se deschidă o pagină nouă pentru ca în ziua următoare să dea pagina înapoi. Noi vrem să ne predăm viața Lui şi astăzi la miezul nopții să sărbătorim cina. Eu cred, cât pot să-mi amintesc, că este pentru prima dată de când sunt predicator, când o facem aşa. Poți să-ți aminteşti, frate Neville? Este ceva nou pentru noi. Anul nou se nimereşte rar ca acum. Gândul m-a atins şi eu am crezut că va fi ceva neobişnuit.

Eu cred că este, pentru un timp mai îndelungat, ultima dată când vorbesc aici pentru voi. A intra într-un an nou înseamnă a intra în câmpul de misiune, în slujba Domnului. În săptămâna următoare voi merge la Phoenix. Eu voi avea 15-16 adunări una după alta şi voi merge prin văile Sunny Slopes, Scottsdale şi toate celelalte. La sfârşitul acestor adunări va avea loc o conferință de cinci zile la creştinii de afaceri. Ei au organizat-o în aşa fel încât pot să vorbesc către toate denominațiunile. Toate bisericile din întreaga metropolă vor fi acolo î´n valea Maricopa. Ei încep în cincisprezece. Eu voi merge cu zece zile înainte. Poate îl voi vizita pe prietenul meu, fratele Moore, şi pe alții. Defileele vor fi acoperite cu zăpadă, de aceea trebuie să plec din timp.

Eu sper ca fratele Roy Borders să fie în dimineața aceasta aici. De obicei el organizează ordinea adunărilor. În timpul sărbătorilor de iarnă eu îmi fac de obicei o listă cu călătoriile pe care le voi face în anul următor. În anul acesta nu mă simt călăuzit. Eu mă simt călăuzit să încep cu prima adunare şi să văd de acolo unde mă va călăuzi El, şi apoi iarăşi de la următoarea adunare mai departe. Eu vreau să merg după cum mă călăuzeşte El.

Eu sper că în anul acesta se va întâmpla ceva. Nu demult, am avut multe viziuni. Într-o dimineață am avut iarăşi una ieşită din comun, şi toate se referă la ceva mare, care este pe cale să se întâmple. Eu mă încred în El mai departe. Unele nici nu le înțeleg câteodată. Noi nu înțelegem viziunile. Ele sunt simbolice, câteodată nu le înțelegem exact, dar ştim că ele sunt totuşi adevărate. Ele se vor împlini. Eu le scriu pe hârtie.

Eu cred că este cunoscut că diaconii şi comitetul se vor aduna mâine seară la ora 19. Eu vreau să o anunț încă o dată, în caz că ei sunt în cealaltă încăpere, ca să audă. Mâine seară se adună toți, pastorul, diaconii şi comitetul. Chiar mai înainte mi s-a spus că ei au o adunare mâine seară. Fratele Neville vrea să vorbească cu frații şi de aceea se adună.

În timp ce ne apropiem de Cuvânt în dimineața aceasta, noi nu vrem să ne grăbim cu nimic. Voi mai aveți toată ziua, seara şi ziua de mâine la dispoziție. Noi vrem să ne luăm timp şi să nu ne grăbim în lucrurile acestea. Eu ştiu desigur, că oamenii sunt obosiți şi vor să meargă acasă. Ei se gândesc la masa de amiază. Bărbații voştri aşteaptă. Este în ordine. Mergeți încet afară. Cine vrea să rămână aici, să rămână. Mâine nu trebuie să lucrați, de aceea ne luăm timp. Din cauza aceasta m-am gândit că în loc să predic 3-4 ore, este mai bine dacă învăț 8-10 ore.

Toți frații din Georgia şi Alabama mi-au pregătit o bucurie mare. Eu eram în birou. Toți au plecat, în afară de Billy. Fratele West şi ceilalți sunt prieteni scumpi. Eu nu-i văd acum, dar cred că sunt aici. El m-a sunat şi m-a întrebat dacă fratele Branham va ține adunarea de duminică. În Louisville s-a anunțat la ştiri că intrările şi ieşirile sunt blocate din cauza gheții.

Billy a răspuns că este posibil. Fie fratele Neville sau el vor ține adunarea. El a spus: „Asta este bine dacă este posibil, atunci vom veni.“ Ei au venit din Alabama pe străzile acoperite de gheață. Eu nu sunt vrednic să am astfel de prieteni. Este adevărat. Eu nu sunt vrednic să am astfel de prieteni. Aici este ceva. De aceea nu prea mai anunț adunările, pentru că sunt oameni care cred mesajul şi vin de departe, pentru că mă iubesc. Pe când eram un băiat mic, nu mă iubea nimeni. Nimeni nu avea nevoie de mine. Aici în Indiana, eram pentru copii un mâncător de porumb, pentru că am fost născut în Kentucky. În familie au băut şi au fumat toți, în afară de mine. Eu am fost un exilat în familie, un

exilat la şcoală, un exilat la lucru. Indiferent unde mă duceam, eram un exilat, până când am găsit pe cineva care m-a iubit cu adevărat Isus. EL a spus: „Eu îți dau tați şi mame, frați, surori şi prieteni.“

Ce deosebit este că El a putut să lucreze toate aceste lucruri prin proorocii Lui mari şi înțelepți. Este de parcă ar merge împreună cu această dragoste o simțire deosebită, mai mult o reacție deosebită. Dacă El m-a chemat ca slujitor al Lui, eu trebuie să merg împotrivă cu tot ce am, când văd că păcatul se strecoară în oameni. După părerea mea, oamenilor le cade greu să vadă problemele aşa cum le văd eu. Dar dragostea adâncă şi sinceră lucrează aşa. Vedeți, dragostea adevărată!

Dacă fata sau băiatul vostru mic se joacă afară pe stradă unde circulă maşini, şi voi ştiți că mai devreme sau mai târziu ei vor fi răniți şi ei zic: „De ce tată, eu vreau să mă joc aici afară,“ atunci veți zice voi: „Este totul bine, băiete. Mergi şi joacă-te pe stradă.“? Acesta nu ar fi un tată adevărat. Chiar dacă ar trebui să-l luați cu forța sau să-l bateți, să-l legați: voi l-ați ține departe de stradă pentru ca să nu fie omorât. Este aşa? Aşa trebuie s-o faceți şi cu Evanghelia. Voi trebuie să scuturați şi să zguduiți ca să i se poată ajuta omului. Eu sper că fiecare înțelege aceasta. Eu cred că într-o zi, când totul este trecut şi perdeaua este trasă la o parte de pe fețele noastre, atunci totul va fi înțeles.

Frate Way, Biblia pe care mi-ați dăruit-o de sărbători este frumoasă. Va fi bună, pentru că pot să-mi scriu notițele în ea şi nu mai trebuie să le scriu într-un caiet separat. Dacă voi avea timp, le voi scrie cu maşina. Eu nu vreau să scriu cu mâna, pentru că nu-mi pot citi scrisul meu propriu, atunci cum ar putea altcineva? Eu le-am spus că am un scris prescurtat propriu, şi eu trebuie să studiez ceea ce am scris. Dar într-o zi vreau să o scriu cu maşina. Este o Biblie din care poți scoate foile afară. În dimineața aceasta vreau să citesc două texte. Astfel eu am posibilitatea să capsez textul din Genesa şi cel din Apocalipsa unul lângă altul şi să le citesc. La început am capsat foile goale. Eu pot să citesc astfel toate textele şi citatele biblice pentru mesaj. Este minunat. Eu sper că astfel pot să câştig multe suflete pentru Hristos.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. Eu vreau să vă mulțumesc încă o dată pentru toate cadourile de sărbători pe care mi le-ați dat. Biserica mi-a dat un costum nou. O, cum prețuiesc eu aceasta. Eu am primit două costume de sărbători. Un frate din adunarea cea mică din Macon, fratele Palmer, mi-a trimis un costum nou. Şi Biserica mi-a dat unul. Sunt atâtea cadouri cu lucruri mărunte şi cadouri în bani. De la biroul de impozite mi s-a spus că, cadourile care îmi sunt dăruite de sărbători şi de ziua mea de naştere, pot să le primesc, celelalte trebuie să le pun la lucrare. Dar asta este în ordine. Încă o dată vă mulțumesc la toți şi în numele soției mele şi al copiilor. Noi toți vă aducem mulțumirea. Voi sunteți foarte drăguți. Noi am dori să vă facem la toți câte un cadou, dar asta nu merge. Asta nu o fac. Eu îmi doresc să pot, dar eu nu pot. Eu sunt sigur că voi înțelegeți asta. Eu ştiu, şi fratele meu iubit care stă aici simte la fel. Noi simțim în felul acesta că oamenii ne iubesc. Noi îi prețuim.

Acum vrem să ne aplecăm capetele pentru rugăciune şi să ne pregătim în dimineața aceasta pentru mesaj. Noi venim acum în prezența Dumnezeului celui viu, treji şi cu frică de El. Noi venim în Numele Domnului Isus. Noi ştim că nu venim aici înainteaTatălui ceresc ca să ne referim la William Branham sau la Orman Neville sau la altcineva. Noi am fi respinşi repede. Dar noi avem siguranța că El a spus: **„Dacă veți cere ceva de la Tatăl în Numele Meu, veți primi.“** Eu nu cred că puteam să primesc ceva de la El, dacă aş fi venit în numele meu, dar eu ştiu că dacă folosesc Numele Fiului Său, cererea mea este îndeplinită, căci eu îmi aşez încrederea în El. În El trăim, umblăm şi existăm noi. Noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu în dimineața aceasta pentru tot ceea ce înseamnă El pentru noi. În El este toată viața şi ființa noastră.

Eu Îți mulțumesc Ție, Doamne, pentru adunarea aceasta mică, pentru pastorul lor, pentru comitet, pentru diaconi şi ceilalți membri. Eu sunt mulțumitor că Duhul Sfânt îi păzeşte. Fie ca marele Duh Sfânt să-i conducă întotdeauna pe drumul care trebuie să meargă. Noi citim în Vechiul şi Noul Testament, când îi lovea boala pe sfinți, se aduna toată adunarea şi Îl chemau pe Dumnezeu din inimă în unanimitate, şi cererea lor era îndeplinită. Toate mădularele trupului lui Isus Hristos au postit

şi s-au rugat, Dumnezeu a auzit şi a răspuns la rugăciunile lor.

Tată, fie ca această adunare mică să fie legată între ei prin legământul dragostei şi prin Duhul Sfânt, ca să devină ca aceia, şi în anul care urmează să nu fie nici un fel de neînțelegeri între noi. Fie ca fiecare să posede o dragoste dumnezeiască şi fiecare să umble pe drumul lui Hristos, astfel ca mulți călători obosiți să vină la marginea drumului şi să fie salvați. Trebuie să spunem că prezența lui Dumnezeu v-a întâmpinat cu un bun venit iubitor când ați intrat pe uşa acestei clădiri. Ia boala din mijlocul nostru, Doamne.

Noi suntem mulțumitori că avem inimi înfometate pentru ca să auzim Cuvântul Tău. Continuă să pui în inimile noastre această foamete pentru Tine, Doamne; cum a spus David atunci: **„Cum doreşte un cerb izvoarele de apă, aşa Te doreşte sufletul meu pe Tine, Dumnezeule!“** Noi ne gândim la un cerb mic, care este rănit şi rupt de câini sălbatici şi sângerează, şi viața lui este pierdută dacă nu găseşte apă. Dacă găseşte apă, viața lui va fi înnoită. Fie ca noi să fim aşa de însetați, Doamne, ca să-L trăim pe Hristos, căci altfel nu putem rezista. Noi trebuie să-L avem pe Hristos pentru a deveni Biserica care vrem să fim. Dacă noi trăim cum vrem, vom muri. Noi trebuie să-L avem pe Hristos.

Noi deschidem Cuvântul Tău în dimineața aceasta, pentru a găsi mângâiere şi un drum care ne aduce mai aproape de Tine. Eu mă rog, Tată, ca Duhul Sfânt să ne deschidă Cuvântul. Doamne, noi ne rugăm ca slujitori ai Tăi, ca să fim mai bine pregătiți pentru anul care vine. Noi ne rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Pentru că este anul nou, m-am gândit să las mesajul de anul nou pentru seara aceasta şi acum să intrăm în Scriptură ca la o lecție duminicală. Eu voi vorbi despre una din temele cele mai importante din Biblie. Este învățătura care ne-a fost predicată de Domnul de prima dată. Este prima învățătură pe care a predicat-o Isus, şi eu cred că este bine să o studiem pentru începutul de an.

Dacă vă este prea răcoare, atunci ridicați mâna. Eu cred că am simțit-o şi aici. Eu îl rog pe fratele meu să regleze căldura puțin mai sus, căci eu simt şi ştiu că voi, şi mai ales cei cu copii, o simțiți şi acolo.

Să deschidem la Efeseni 4 şi să citim de la vers. 11 şi apoi din Ioan 3 de la vers. 1-12. În Efeseni 4 de la vers. 11 stă scris:

**Şi El a dat pe unii apostoli; pe alții, prooroci; pe alții, evanghelişti; pe alții, păstori şi învățători, pentru desăvârşirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței şi a cunoştinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace şi încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor şi prin şiretenia lor în mijloacele de amăgire; ci, credincioşi adevărului, în dragoste, să creştem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos. Din El tot trupul, bine închegat şi strâns legat, prin ceeace dă fiecare încheietură, îşi primeşte creşterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei, şi se zideşte în dragoste.**

Eu am citit-o pentru ca voi să vă adânciți mai departe acasă.

Eu citesc acum textul din Ioan 3; un text biblic foarte cunoscut.

**Între Farisei era un om cu numele Nicodim, un fruntaş al Iudeilor. Acesta a venit la Isus, noaptea, şi I-a zis: „Învățătorule, ştim că eşti un Învățător, venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.“ Drept răspuns, Isus i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naşte din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.“ Nicodim I-a zis: „Cum se poate naşte un om bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecele maicii sale, şi să se nască?“ Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu se naşte cineva din apă şi din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu. Ce este născut din carne, este carne, şi ce este născut din Duh, este duh. Nu te mira că ți-am spus: Trebuie să vă naşteți din nou. Vântul suflă încotro vrea, şi-i auzi vuietul;**

**dar nu ştii de unde vine, nici încotro merge. Tot aşa este cu oricine este născut din Duhul.“ Nicodim l-a zis: „Cum se poate face aşa ceva?“ Isus l-a răspuns: „Tu eşti învățătorul lui Israel, şi nu pricepi aceste lucruri? Adevărat, adevărat îți spun, că noi vorbim ce ştim, şi mărturisim ce am văzut; şi voi nu primiți mărturia noastră. Dacă v-am vorbit despre lucruri pământeşti şi nu credeți, cum veți crede când vă voi vorbi despre lucrurile cereşti?“**

Dumnezeu să binecuvânteze Cuvântul Său. În dimineața aceasta vreau să iau ca temă prima învățătură a lui Isus. Prima învățătura a lui Isus a fost: „Trebuie să vă naşteți din nou.“ Eu vreau s-o prezint ca într-o lecție duminicală şi nu să predic, ca să nu fiu răguşit în seara aceasta.

Eu am simțit în inima mea că oamenilor li se pare curios. Noi auzim multe despre aceasta şi ar fi bine dacă studiem în dimineața aceasta tema, pentru a primi claritate. Începutul este: „Voi trebuie să fiți născuți din nou!“, şi merge foarte adânc.

Noi observăm că oamenii au păreri diferite despre aceasta. Aproape toate bisericile spun: „Voi trebuie să vă naşteți din nou.“ Dar fiecare dintre ele are o altă tălmăcire despre ceea ce înseamnă să fii născut din nou. Dacă mă duc la metodişti, ei spun: „Noi credem că trebuie să fii născut din nou.“ Dar cum o tălmăcesc? Dacă mă duc la biserica baptistă, ei spun: „Noi credem că trebuie să fii născut din nou.“ Dar cum o tălmăciți? Eu aş putea să mă duc la fiecare biserică, şi dintre acestea sunt 900 de denominațiuni şi biserici diferite, şi aş primi 900 de tălmăciri diferite. Pentru că există atâtea tălmăciri diferite, dar există numai o singură învățătură, adevărul trebuie găsit undeva.

Gândiți-vă, că nu se spune: „Voi ar trebui să fiți născuți din nou!“, ci „Voi trebuie!“ Noi, cei care vorbim limba engleză, înțelegem ce înseamnă cuvântul „trebuie“. Aceasta este o cerință absolută: voi trebuie s-o faceți. Vedeți, este un trebuie, nu un: „Ar trebui!“, sau „Ar fi mai bine, dacă ați avea“, ci: „Voi trebuie să fiți născuți din nou.“ O, dacă am putea să luăm Cuvântul acesta să-l descompunem ca să vedem ce înseamnă. Se pare atât de imposibil …

Dar dacă este atât de important şi de mare, încât este imposibil să intri în Împărăția lui Dumnezeu, nici măcar să o vezi dacă nu eşti născut din nou, şi există atâtea tălmăciri diferite despre cuvântul „născut din nou“, atunci trebuie să cercetăm din toată inima ca să găsim ce înseamnă.

Nu este nimeni aici care vrea să meargă în chinuri. Voi nu veniți sute de mile pe străzi acoperite de gheață, vă dați existența, banii, pentru a veni aici la adunare să le spuneți oamenilor numai bună ziua şi să-l ascultați pe pastor, pe mine sau pe un alt predicator cum vorbeşte din Cuvânt. Asta ați avea oriunde ați merge: pastori şi predicatori aşa cum suntem noi, slujitori ai lui Dumnezeu. Dar totuşi este ceva care vă atrage în locul acesta deosebit. Este sarcina noastră ca pastori să ne îngrijim ca turma să fie păscută şi să fie hrănită corect, pentru că Dumnezeul cel Atotputernic va cere sângele vostru de la noi. În ziua judecății trebuie dăm socoteală pentru voi. Noi vedem răspunderea aceasta mare care ne-a fost dată. Dumnezeu ne-a dat oameni care ne iubesc şi vin aici să ne asculte. De aceea trebuie să folosim timpul pentru a păzi sufletele voastre. Dacă vedem că se apropie de voi un lucru cât de mic, care nu este corect, este de datoria noastră să mergem la persoana respectivă, pentru că suntem păstori, care păzesc oile. Şi dacă văd că oile mănâncă buruieni de care vor muri, atunci trebuie să le alung şi să smulg buruienile pentru ca să nu ajungă la ele; altfel oile vor muri.

În vestul țării există o buruiană care este dăunătoare animalelor. Eu nu ştiu dacă ați auzit deja de ea. Dacă o mănâncă un cal, nu mai puteți să faceți nimic cu el. Va fi îndepărtat. Nu poți să pui şaua pe el şi nu poți să faci nimic. Voi trebuie să vă țineți animalele departe de el. Dacă voi vă lăsați calul să mănânce aşa ceva care duce la o astfel de situație, la astfel de dureri, atunci sunteți un cowboy rău. Arată indiferența voastră.

Un păstor adevărat, un slujitor adevărat al lui Hristos, ar fi un exemplu rău pentru Hristos dacă s-ar uita la oile care mănâncă ceva şi care apoi vor fi alungate sau îndepărtate de la Dumnezeu şi încalcă Cuvântul şi poruncile Lui. Să nu faceți asta. Trebuie să fiți foarte atenți.

Această învățătură mare a lui Isus, o găsim scrisă în Biblie: **„Voi trebuie să fiți născuți din nou!“** Există multe versiuni despre aceasta, după cum am spus deja, încât m-am gândit că în dimineața

aceasta trebuie să clarific tema aceasta cum ştiu mai bine, mai ales pentru cei care m-au întrebat ce înseamnă şi cum poți deveni un creştin adevărat şi sincer. Nu o prezint într-un fel de predică, ci ca învățătură, pentru ca oamenii să înțeleagă mesajul.

În timp ce spun asta, eu ştiu că este înregistrat pe bandă, şi vreau să le spun predicatorilor care vor primi această bandă: aşa cum o cred şi o învăț eu, se va deosebi poate un pic de ceea ce învățați voi în biserica voastră, dar eu cred că pot dovedi cu Scriptura că voi veți fii născuți prin Duh şi apoi botezați în trupul lui Hristos în Duhul.

Mulți dintre ei învață că naşterea din nou este atunci când oamenii vin în fața adunării şi sunt recunoscuți de ea, sau când un păcătos Îl acceptă ca Mântuitor personal pe Hristos. Alții cred că naşterea din nou are loc prin botezul în apă. Ei zic că sunteți născuți din apă dacă sunteți botezați în apă. Există multe versiuni despre aceasta.

Alții cred că dacă repetă o mărturie de credință sau cred o învățătură a unei biserici şi spun: „eu cred în biserica sfântă, eu cred că Dumnezeu este Salvatorul oamenilor, începând cu ziua aceasta sunt membru al acestei biserici sau adunări şi în comunitate cu creştinii“, aşa ar fi naşterea din nou.

Deşi mărturia de credință care o spun nu poate fi nici măcar criticată unii dintre ei sunt curați şi sfinți, alții chiar conform Scripturii , dar Scriptura nu este folosită în mod corect. Chiar dacă este folosită Scriptura, eu cred că naşterea din nou conține mai mult. Indiferent cât de bine intenționați, eu cred că naşterea din nou înseamnă mult mai mult decât mărturiile şi gândurile voastre. Eu nu spun asta în batjocură religioasă şi eu nu vreau să murdăresc nici o organizație sau biserică, dar multe lucruri îmi amintesc de un iudeu. Este poate o glumă. Eu nu cred că ar trebui să se spună glume de pe podium, dar pentru a scoate în evidență punctul acesta, eu mă gândesc la ceva, care este ca o glumă. Eu vreau să vă arăt cu aceasta ceea ce spun.

Un preot catolic s-a dus odată cu cineva acasă care tocmai devenise membru al bisericii catolice. Acesta avea şuncă prăjită şi a spus: „Tată, îmi pare rău, dar eu îmi amitesc numai acum că astăzi este vineri. Dar eu cred că, conform învățăturii celei mari a bisericii, prin care tu m-ai făcut din iudeu, catolic prin stropirea cu apă sfințită, aşa voi lua eu acum un pic din aceeaşi apă şi stropesc şunca aceasta ca să fac un peşte din ea.“

Acum, asta nu înseamnă că ea a devenit un peşte. Mai rămâne tot şuncă, indiferent cât de sfântă este apa. Nu depinde de cât credeți că sunteți de corecți, dacă voi spuneți o mărturie sau vă ataşați unei biserici, voi mai sunteți tot aceeaşi ca înainte, ci numai dacă sunteți într-adevăr născuți din nou prin Duhul lui Dumnezeu. Nimic nu vă schimbă, nici dogmele voastre religioase, nici apartenența voastră de o biserică, nici schimbarea ideilor, nici intențiile voastre bune, indiferent cât sunt de bune. Cu aceasta nu este încă nimic în ordine. Trebuie să se întâmple ceva. Naşterea din nou este o trăire; ceva ce se întâmplă. Nu celelalte lucruri cauzează naşterea din nou. Unele biserici spun: „Acceptați asta sau credeți cealaltă, şi apoi este totul în ordine.“ Dar nu este aşa.

Motivul pentru care trebuie să fim născuți din nou, este după cum spune Biblia: **„Iată că sunt născut în nelegiuire şi în păcat m-a născut mama mea.“** Asta ne arată că natura noastră este păcătoasă de la început. Nu este nimic bun în noi. Noi nu putem avea nici o pretenție pe baza cunoştinței noastre, a sincerității noastre sau cât de mare sau mic suntem, noi suntem de la început pe dos şi nu există nimic prin care să ne împotrivim. Voi nu puteți. Isus a spus: nimeni nu poate să adauge ceva la înălțimea sa. Voi puteți să acceptați toate gândurile, să visați la ele, să citiți despre ele, să studiați şi să vă adânciți, şi totuşi voi înşivă nu vă puteți ajuta. Totul cade la pământ. Eu sunt atât de bucuros că este aşa, că dacă ar depinde de cunoştință, atunci ar fi numai pentru cei deştepți. Unde am rămâne noi, cei fără şcoală? Noi n-am avea nici o şansă. De la început Dumnezeu nu a stabilit aşa. Bisericile o fac întotdeauna complicat. Dumnezeu o face simplu. Este adusă în aşa fel încât pot s-o vadă şi s-o primească toți. Este pentru toți care vor. Un om nu-l poate salva pe celălalt, indiferent de ceea ce zice. Unul nu-l poate salva pe celălalt. Indiferent cât este de înțelept cineva, ce fel de birou conduce dacă este pastor, preot, episcop, cardinal sau papă , el nu poate face nimic

pentru salvarea vieții unui om, pentru că el însuşi este un păcătos, născut în păcat şi astfel a venit în lume, născut ca mincinos. Fiecare cuvânt pe care îl spune el este o minciună, dacă este în contradicție cu Cuvântul şi planul lui Dumnezeu.

Dumnezeu a conceput un plan pentru salvarea omenirii. Oamenii nu pot adăuga nimic la planul acesta. Este planul lui Dumnezeu.

Noi vom studia în dimineață aceasta planul. Ce este planul lui Dumnezeu? EL a spus: „Dumnezeu este adevărul şi fiecare om este un mincinos.“ Noi nu vom îndrăzni să schimbăm nici măcar o frază sau să facem altceva din ea. Indiferent cât sunt de bune ritualurile noastre la citit, noi trebuie să le uităm. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Altcumva nu poate să se întâmple. Dumnezeu are un plan pe care L-a făcut El însuşi.

Gândiți-vă, mai întâi trebuie să fiți născuți din nou, altfel nu o să înțelegeți niciodată. EL a spus de două ori: **„Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu se naşte cineva din apă şi din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.“** Asta a accentuat-o în mod deosebit. Dacă se spune: „Adevărat, adevărat!“, atunci este scos în evidență în mod deosebit, ca şi cum ar fi scris cu litere mari: „Adevărat, adevărat, Eu vă spun!“ Acest cuvânt este tradus în multe locuri ca „absolut“. „Absolut, absolut, Eu vă spun!“ Cine a spus asta? Un cardinal, preot, pastor, evanghelist sau papă? Dumnezeu însuşi! Nu există nici o scuză. Nu poate fi altfel, indiferent cât de mare este cineva, ce nume poartă, cât de popular este el, el nu poate înțelege Împărăția lui Dumnezeu până nu este născut din nou. Este o temă mare. „Adevărat, adevărat, Eu vă spun!“ Fiți atenți! Luați traducerea grecească şi veți observa că nu poți să vezi numai cu ochii, ci şi cu inima. Voi nu puteți vedea Împărăția lui Dumnezeu cu ochii voştri, pentru că este o Împărăție duhovnicească. Cu alte cuvinte: voi nu veți fi în stare niciodată să înțelegeți Împărăția lui Dumnezeu, până nu sunteți născuți din nou. Altfel rămâne o taină nedescoperită. Dacă sunteți născuți din nou, planul Împărăției lui Dumnezeu devine o realitate pentru voi.

Dacă un antreprenor de construcții vrea să construiască o clădire, trebuie să ştie să citească cel puțin un desen. Nu are nici un sens să înceapă să construiască, dacă nu înțelege desenul. Dacă a înțeles desenul, atunci el ştie cum trebuie construită clădirea. Aşa este. Aşa este cu construirea Împărăției lui Dumnezeu. Voi trebuie să înțelegeți desenul, şi voi nu-l puteți înțelege până nu sunteți născuți din nou. Dar dacă sunteți născuți din nou şi totuşi respingeți desenul, ce se întâmplă atunci?

Nu demult m-am întâlnit cu o fată cu a cărei mamă am fost prieten în tinerețe. Ea a fost o fată drăguță, frumoasă. Acum numele ei este Huff, înainte de căsătorie a fost Lee. Atunci eram pastor în biserica baptistă-Milltown şi ei făceau parte din adunare. Ei mă simpatizau mult. Eu mergem cu ea. Ei locuiau în apropiere de fratele Wright. Am fost de multe ori la ei. Fata a fost foarte delicată şi o prietenă de-a mea. Fratele Lee a fost un bărbat delicat, un membru credincios al adunării. Într-o seară ei m-au invitat la ei acasă şi să rămân peste noapte. Eu am zis: „Frate Marrion, eu o voi face cu plăcere.“ După încheierea serviciului divin, eu şi fata am mers înainte. Eu trebuia să deschid câteva porți. Trebuia să mergem pe după un munte, până să ajungem la casa mare de lemn. Noi am rămas afară şi am aşteptat până când au venit mama, tata şi sora ei. Apoi ne-am dus în casă şi am mâncat. Mama ei a pregătit ceva. Tatăl ei şi eu am dormit împreună într-un pat care era un sac de paie şi un pat cu arcuri. Am dormit bine. A fost mai bine decât pe o saltea frumoasă pe care puteți să o cumpărați acum, eu vă spun. Mama şi cele două fete au dormit sus.

Fratele Lee a avut noaptea un vis. El a discutat tot timpul cu mine despre botezul în Numele Domnului Isus Hristos. El nu credea aşa. El a fost un antreprenor de construcții. El a spus: „Frate Branham, eu am avut un vis. În vis m-am dus în New Albany şi cineva mi-a dat un desen ca să-i construiesc o casă. Dar totuşi când am văzut cum a desenat ferestrele şi celelalte lucruri, eu am zis: ‚Asta nu este corect. Asta nu poate fi corect. Nu este corect.' Astfel am construit cum am crezut eu că este bine. Şi când s-a întors persoana respectivă din concediu din Florida, eu aveam casa aproape gata.

El s-a uitat la casă, a luat desenul, s-a uitat la el şi a zis: ‚Ascultă, tu ai construit greşit casa mea.' Eu am răspuns: ‚Nu, eu nu am construit greşit.' El a întrebat: ‚Ce este cu asta şi cu cealaltă?' Eu am spus: ‚Asta nu vine acolo.' El a răspuns: ‚Stric-o şi construieşte din nou după desen, dacă vrei să te plătesc.'„ Atunci m-a întrebat fratele pe mine: „Frate Branham, ce crezi despre acest vis?“ Pe lângă casă curgea un râu, şi noi ne-am dus acolo. El a spus: „Eu nu vreau să stric nimic în ziua aceea.“ Eu i-am răspuns: „Fă-o acum corect. Construieşte conform desenului.“

Nu a fost degeaba. Fiica lui s-a căsătorit cu un băiat delicat. El este maşinist aici la construcția vapoarelor. Degetele de la o mână i-au fost tăiate. Un om drăguț. Ei au o familie drăguță, trei fete. Toți credincioşi. Ei cântă împreună. Când avem aici adunări, ei vin şi cântă. Una dintre fete cântă foarte bine la pian şi dă lecții de muzică clasică. A făcut-o deja de la 15-16 ani. Copiii au tachinat-o cu diferite lucruri, pentru că era credincioasă. Lucrul acesta a împovărat-o aşa de tare încât a avut o criză de nervi şi şi-a pierdut mințile. Au adus-o în Louisville. În dimineața următoare urma să fie transportată într-un spital de boli mintale. Medicii nu au fost de acord să o vizitez. Dar eu m-am dus în timpul vizitei şi m-am aşezat cu mama şi tatăl ei pe marginea patului, şi în timp ce stăteam acolo, Duhul Sfânt a venit în sanatoriul în care sunt pacienții pentru care mai sunt speranțe. Dacă ei nu mai pot să facă nimic, atunci sunt trimişi la Madison, Indiana. În săptămâna aceea ea trebuia să fie trimisă acolo, pentru că nu mai era nici un ajutor pentru ea.

În timp ce stăteam acolo, mi-a fost dăruită o vedenie. Eu îi spuneam fetei: „În Numele Domnului Isus …“ Mama ei mi-a luat mâna mea şi cea a soțului ei şi a spus: „Niciodată nu este pe dos.“ Eu am spus: „Fiți fără grijă! Totul va fi în ordine cu ea.“

Eu am părăsit repede clădirea. Seara, către ora 9 a sunat telefonul. Eu cred că a fost ora 9, înainte de a merge la adunare. A fost într-o duminică. Tatăl ei mi-a spus cu o inimă copleşită de bucurie: „Eu nu m-am putut duce acasă şi să rețin ştirea cea bună pentru mine, frate Branham. Doctorul a venit înăuntru, a controlat-o pe fiica noastră şi a zis: ‚Ce s-a întâmplat cu ea? Ea poate să meargă mâine acasă.'„

Când a murit mama mea acum câteva săptămâni, fata aceasta a venit cu prietenul ei. Ei au cântat în trio. O, eu vă spun, desenul pentru construcție! Prin Cuvântul lui Dumnezeu ne este spus şi explicat programul, cum putem să ne naştem din nou.

Mai întâi ne recunoaştem ca păcătoşi, cărora li se cuvine blestemul. Noi toți suntem născuți în păcat. Nu este nimic bun în noi. Morala noastră este rea, sufletul nostru stricat, gândirea noastră este răutăcioasă, fiecare gând al unui om este rău, este păcat. Trupul nostru este slab, duhul nostru nu este bun, noi suntem sub osândă. Cum poate iasă ceva bun din osândă? Lăsați-mă să vă spun asta din Iov 14: „Omul născut din femeie, are viață scurtă, dar plină de necazuri. Se naşte şi e tăiat ca o floare; fuge şi piere ca o umbră.“

Cine poate folosi ceva necurat? Niciunul. Voi vă lăsați gălețile în fântână şi apoi le scoateți iarăşi afară. Apa este stătută şi miroase. Voi vă uitați înăuntru. Este murdară, sunt viermi în apă. Nu este nici o posibilitate pentru voi să lăsați găleata în jos şi să scoateți apă curată. Toată lumea este stricată. Sufletul, morala omului, totul este stricat prin păcat. El este născut după trup în păcat, întruchiparea nedreptății şi vine în această lume spunând minciuni, astfel încât sufletul lui este stricat şi nu este nimic bun în el. Unul nu-l poate salva pe celălalt. Toți sunt pe dos. Voi luați o găleată de apă murdară de aici şi apoi de dincolo. Dacă le amestecați, atunci aveți şi mai multă murdărie. Nu este nimic curat acolo.

Dar Dumnezeu s-a hotărât să-l salveze pe om. EL a luat toate păcatele asupra Sa. Pedeapsa păcatului în care ați fost născuți, este moartea. Păcatul este moarte. Pedeapsa a fost aşa de mare, dar niciunul nu i-a putut ajuta celuilalt. Astfel a trebuit să se găsească cineva care să plătească pedeapsa. Ce ar fi dacă pedeapsa pentru părăsirea acestei încăperi ar fi 100 de bilioane de dolari? Nimeni de aici nu ar putea să iasă afară, pentru că niciunul dintre noi nu poate plăti. Numai dacă ar veni cineva să plătească pentru noi toți! Noi am avut nevoie de Unul care a făcut-o pentru noi. Unul

care este vrednic. Eu aş dori să mă adâncesc şi să vorbesc despre Rut şi Naomi, ca să vă arăt cum salvatorul înrudit a răscumpărat partea moştenită. Mai întâi trebuia să fie vrednic şi înrudit. De aceea Dumnezeu ca Duh, Iehova, s-a înrudit cu noi când a luat chip de om. EL s-a înrudit cu noi. Asta trebuia să fie aşa. EL trebuia să aibe dreptul. EL este acela al cărui izvor a fost deschis şi umplut cu sângele care a curs din Emanuel. EL a fost acela care a purtat păcatele noastre.

Eu am un tablou minunat în Numeri. Eu mi l-am notat. Este un tablou minunat, dacă aţi putea să-l vedeţi. Şarpele de aramă a fost înălţat în pustie. Când Israelul a fost muşcat de şerpi, nu mai era nicio salvare. În mijlocul lor nu era nici un doctor care îi putea salva. Ei aveau doctori printre ei, dar nu pentru muşcătura de şarpe. După cum am spus deja, în mijlocul nostru nu există doctori care să vindece păcatul. Este o muşcătură mortală. Noi suntem toţi vinovaţi, toţi născuţi în nelegiuire. Noi toţi suntem vinovaţi. Dar totuşi ce a făcut Dumnezeu? Ei au fost vinovaţi şi pedeapsa pentru moarte trebuiau s-o plătească. Dar totuşi Dumnezeu i-a poruncit lui Moise să ridice şarpele de aramă. Oamenii nu puteau să facă nimic, absolut nimic, nici să plătească cu bani, nici să zică mărturii de credinţă sau să se ataşeze unei biserici, puteau numai „să privească într-acolo şi să trăiască!“ Voi vedeţi cât este de simplu! Priviţi în sus şi trăiţi! Nu ataşarea de o biserică, nu mişcarea simţurilor, nu o simţire deosebită. Priviţi în sus şi trăiţi! Asta este! Aşa de simplu. Nu dacă reţineţi cele zece porunci în minte veţi trăi; nu dacă cunoaşteţi toate dispoziţiile priviţi în sus şi trăiţi! Nu trebuie să faceţi mai mult! Toţi acei care au privit în sus au trăit.

Când a fost Isus pe pământ, El a spus: „Şi, după cum a înălţat Moise şarpele în pustie, tot aşa trebuie să fie înălţat şi Fiul omului.“ Aşa trebuie! De ce? În acelaşi fel, pentru acelaşi lucru, cu acelaşi scop. Să facă aceeaşi lucrare. De multe ori oamenii sunt dezorientaţi că Isus este reprezentat prin şarpele înălţat. Această comparaţie i se potriveşte, dacă vreţi să luaţi seama, pentru că şarpele era mort. Nu era viaţă în el. Isus a murit. Când Cain l-a omorât pe Abel, el a murit pe altarul lui de jertfă. După ce Abel a omorât jertfa pentru păcat şi a adus-o acolo, el a murit pe acelaşi altar împreună cu jertfa lui. Pentru ca să vă naşteţi din nou, trebuie să muriţi împreună cu jertfa voastră, să fiţi aşa de morţi cum a fost şi EL, şi să fiţi născuţi din nou. Şarpele nu avea viaţă în el.

Voi întrebaţi: „De ce a fost făcut din aramă?“ Arama reprezintă judecată dumnezeiască. Aţi observat: în Vechiul Testament era altarul de aramă pe care era arsă jertfa. Arama vorbeşte despre judecată. În zilele lui Ilie, el a privit înspre cer dacă vine ploaia după rugăciunea lui şi a spus: „Cerul este ca arama.“ Ce era el? Judecată dumnezeiască peste oamenii necredincioşi. O naţiune necredinicioasă L-a părăsit pe Dumnezeu. Era judecată dumnezeiască aramă. Şarpele reprezenta păcatul condamnat, pentru că şarpele a fost condamnat în grădina Eden. El a fost şarpele condamnat.

Dacă priviţi înspre Isus, atunci vedeţi că pedeapsa a venit peste El. Singurul Dumnezeu, El însuşi a devenit trup. Dumnezeu a venit pe pământ şi a luat toate păcatele asupra Lui. Judecata dumnezeiască şi mânia Dumnezeului celui Atotputernic s-a revărsat peste El în trupul de carne, când a fost răstignit pe cruce. Aceasta este judecata adevărată. EL a călcat singur în teascul cel mare al mâniei lui Dumnezeu. EL a mers singur pe drumul acesta.

EL a murit singur, fără ajutorul unui înger, al unui om, al Bisericii Sale, al mamei Sale, al fraţilor Săi, al tatălui Său; părăsit de Dumnezeu, de oameni şi de natură. EL a murit singur pentru a arăta că nici chiar natura nu ajută în ceasul morţii. Nici un prieten, nici un preot, nici un papă, nici un pastor! Este moartea dar a fost Unul care a luat-o pentru noi toţi asupra Sa.

În şarpe nu era viaţă. El a fost încremenit total. Aceasta a fost judecata. EL a murit, şi pământul s-a ruşinat. EL a murit, şi stelele s-au ruşinat. EL a suferit, până când soarele nu a mai strălucit. EL a suferit în aşa fel încât luna şi-a pierdut strălucirea. EL a suferit până când elementele pământului au devenit aşa de negre şi de întunecate ca miezul nopţii. Nu a mai fost nimic acolo. Nimeni nu a suferit vreodată aşa, şi nimeni nu ar fi putut să sufere astfel, căci nici un muritor nu ar fi putut trece prin aceasta. Dar EL a suferit. Dumnezeu a luat asupra Lui toate păcatele, condamnarea noastră. EL a

călcat singur în teascul mâniei lui Dumnezeu, fără nici un ajutor. Nu a fost nimeni ca să-L ajute. Dumnezeu a pus pedeapsa pe El. Toți au fost sub pedeapsă. Nimeni nu-L putea ajuta, pentru că noi toți suntem vinovați. Nici un preot suprem nu putea să vină să-L ajute. Nimeni, nici un papă, nici un înger. Totul stătea înapoi, observând. Acestea au fost cele mai mari momente din istoria mântuirii. EL a murit! Nici un strop de viață nu a mai rămas în El, mort, ca şarpele de aramă! EL atârna de cruce ca un semn înmărmurit.

Cum trebuie să ne purtăm pentru a întâmpina această naştere? Cum ajungem la această naştere? Voi trebuie să treceți printr-un proces tot ce trăieşte trebuie să moară mai întâi. Voi nu puteți să rețineți duhul vostru cel vechi. Voi nu puteți să rămâneți cu obiceiurile voastre, voi nu puteți să aveți aceleaşi gânduri. Voi trebuie să muriți. Voi trebuie să muriți aşa cum a murit El. Voi trebuie să muriți pe altarul Lui ca Abel şi mielul lui. Voi trebuie să muriți cu mielul vostru. Voi trebuie să muriți. Gândurile voastre trebuie să moară pentru ca gândurile Lui să ia naştere în voi, ca să fie caracterul lui Hristos în voi. Voi trebuie să gândiți gândurile Lui.

Frate, soră, lăsați-mă să vă spun cu exactitate. Cum puteți să gândiți gândurile Lui şi totuşi să dezmințiți Cuvântul Lui, pretinzând că sunteți născuți din nou? Întrebați-vă personal. Cum puteți să faceți aşa ceva? Aşa nu merge. Dacă sunteți născuți din nou, aveți şi gândurile Lui. Dacă este în voi gândirea lui Hristos, atunci sunteți o creatură nouă. Aşa învață Biblia. Dacă un frate vrea să caute cuvântul „creatură“ în lexicon, va constata că cuvântul „creatură“ este tradus „creație nouă“, pentru că voi sunteți o creație. Ca oameni, v-ați născut printr-o dorință omenească pe acest pământ, dar acum sunteți o creatură nouă prin Duhul. Gândurile voastre proprii sunt moarte, aşa de moarte şi fără viață ca şi şarpele de aramă sau ca EL, când EL a murit şi cerul, pământul şi toate celelalte au mărturisit că EL este mort.

EL a murit, şi în trupul Lui apa s-a separat de sângele Lui. Moartea Lui a fost aşa de groaznică, încât se putea zice că pământul a avut o criză de nervi. El s-a cutremurat şi a tremurat, încât pietrele au căzut de pe stânci. Cine ar mai fi putut muri astfel? Nici un papă muritor, nici un pastor muritor nu putea să producă aceasta. Dar când Dumnezeu a venit în trup şi a murit pe cruce, pământul a avut o criză de nervi. Tot ce a adus Cuvântul lui Dumnezeu la existență pietrele, pământul, pomii, stelele şi luna au privit cum a fost pus păcatul asupra Lui. Cuvântul Său vorbit a văzut cum Creatorul a devenit trup şi cum păcatul a fost pus asupra Lui. Mânia lui Dumnezeu s-a revărsat asupra Lui, până când şi luna şi-a pierdut strălucirea şi soarele lumina. Pământul a devenit nervos şi tremura, a avut o criză de nervi. Ar fi fost despicat în bucăți, dacă nu ar fi trebuit să fie în viitor pentru noi.

Dacă elementele pământului au fost aşa de zguduite când au văzut ce se întâmplă, atunci ce produce în mine şi în tine? Ce se va întâmpla cu sufletul nostru dacă privim şi vedem ce a făcut Dumnezeu pentru noi? Şi toate acestea s-au întâmplat pentru mine şi pentru tine. Să trăim mai departe în păcat? Dumnezeu să ne păzească! Noi ar trebui să ne ținem departe de păcat şi să murim pentru păcat. Nu vedeți ce a făcut păcatul cu El? Păcatul L-a omorât. EL a luat judecata păcatului asupra Lui, şi prin aceasta mi-a adus mie şi ție dreptatea lui Dumnezeu. Dacă primim dreptatea lui Dumnezeu, atunci păcatul este mort în ființa noastră muritoare. O, eu sper că voi o vedeți.

Da, pentru a fi născut din nou trebuie să treceți prin procesul morții. Luați un grăunte de sămânță. Ca să iasă la viață, trebuie să moară mai întâi. Înainte de a ieşi un bob de grâu la viață, trebuie să moară mai întâi. Sămânța, grâul, floarea, pomul, iarba, legumele, tot ce trebuie să iasă la viață, trebuie să moară mai întâi. Cum vreți să scăpați? Mai întâi trebuie să muriți. Voi trebuie să muriți. Cum să muriți? Să muriți voi şi toate celelalte, ca să puteți fi născuți din nou. Asta trebuie să se întâmple cu voi. Dacă nu muriți, atunci nu puteți veni la viață.

Ați observat în fiecare zi trebuie să moară ceva, ca voi să puteți trăi. Poate sunt adventişti în mijlocul nostru. Unii spun: „Eu nu aş putea să împuşc nici măcar o veveriță sau un cerb, un iepure, să pescuiesc un peşte, pentru că eu cred că nu trebuie să omorâm.“ Ai ştiut, fratele meu, că legumele şi fructele pe care le mâncați au viață în ele? Voi trebuie să le ucideți mai întâi. Singura modalitate de a

exista în viața aceasta, este ca ceva să moară pentru ca voi să trăiți. Dacă trebuie să moară ceva, pentru ca viața voastră muritoare să existe aici pe pământ, atunci nu trebuia să moară ceva ca prin viața lui să puteți trăi veşnic? Puneți-vă întrebarea aceasta. Şi acesta este Hristos! Nimeni altcineva nu a fost nemuritor. Numai Fiul are nemurirea. Dacă ați vrea numai să-L primiți!

Trebuie să moară. Asta nu înseamnă deschiderea unei pagini noi în anul acesta. Voi spuneți: „Frate Branham, eu vin de mult timp aici, eu sunt membru în această adunare. În anul acesta nou, voi deschide o pagină nouă şi voi începe din nou." Cu aceasta nu s-a făcut nimic. Nu răsfoirea unei pagini noi, ci într-adevăr moartea şi apoi naşterea din nou! Voi trebuie să vă simțiți aşa de vinovați când stați în prezența Lui dacă sunteți metodişti sau baptişti sau indiferent pe ce drum mergeți voi trebuie să vă simțiți vinovați, aşa de vinovați încât să vă omoare. Aşa este. Vă va ucide. Viața voastră lumească va muri. Voi trebuie să vă recunoaşteți ca vinovați în prezența lui Dumnezeu, până când viața voastră lumească din voi va muri. Atunci problema păcatului s-a rezolvat pentru voi când stați în prezența Lui.

Dacă vi se întâmplă astfel, atunci veți trăi sigur, după ce ați murit. Dar mai întâi trebuie să muriți dacă vreți să trăiți. Voi vedeți ce vreau să spun, şi anume ce este renaşterea, naşterea din nou. Mai întâi trebuie să muriți, pentru ca apoi să fiți născuți din nou. Dacă mai aveți încă lucrurile lumeşti în voi, nu sunteți născuți din nou. Cum vreți să aveți pretenția că sunteți născuți din nou, şi sunteți găsiți tot în lucrurile acestei lumi? Cum puteți să o faceți?

Acum câteva zile am văzut un grup de tineri creştini. Eu nu spun că ei nu sunt. Dar eu am văzut scene cu femei şi bărbați creştini simpatici; ei se aflau în costume de baie împreună într-un bazin de înnot. Ei au spus: „Aceasta este dragostea adevărată." Aceasta este murdăria adevărată, dar nu dragoste. Dragostea se exprimă cu totul altfel. Prin credință sufletele noastre sunt puse pe altarul de aramă. Judecata lui Dumnezeu începe şi jertfa noastră este mistuită.

Gândiți-vă, când Ilie şi-a pus jertfa pe altar, sub cerul de aramă, a fost mistuită. Baal nu putea să-şi mistuiască jertfa. Eu nu vreau să spun asta, dar eu trebuie s-o fac. Poate voi mergeți în vreo adunare, acceptați unele dogme, felul acela de botez şi aduceți jertfe, ceea ce este cerut acolo, poate vă ridicați şi vorbiți în limbi, fugiți dintr-o parte în alta sau vă ridicați şi plângeți dar când jertfa este primită într-adevăr de Dumnezeu şi este mistuită, atunci lumea este moartă pentru voi. S-a terminat cu voi, pentru că noi ne considerăm morți şi îngropați. Noi am murit şi am fost îngropați în Hristos. Născuți în Hristos! Şi pe deasupra după ce am murit şi am fost îngropați şi ascunşi în Hristos vom fi pecetluiți de Duhul Sfânt.

Acum vedeți ceea ce vreau să vă spun. Voi ați murit. Sufletele noastre sunt lovite de judecata Lui dumnezeiască. Aceasta este arama. Sufletele noastre sunt puse pe altarul judecății dumnezeieşti. Care a fost pedeapsa? Moartea. Dacă voi vă puneți pe altarul lui Dumnezeu şi este exprimată moartea pentru păcătos, atunci cum vă puteți ridica de acolo şi să trăiți mai departe în păcat după ce Dumnezeu a acceptat jertfa voastră? Vă este clar acum? Voi muriți şi veți fi mistuiți. O frică vine peste voi. Nimic nu mai rămâne din voi. Voi stați acolo ca şarpele de aramă, ca Hristos, când EL a luat asupra Lui moartea şi judecata pe cruce. Voi sunteți morți. De ce? Voi sunteți pe altarul lui Dumnezeu. Ce este judecata Lui? Dacă judecătorul spune condamnarea, care este pedeapsa? Moartea. Dacă voi vă puneți sufletele voastre pe altarul judecății, atunci înseamnă moartea voastră. Înțelegeți acum?

După aceea poate vă ridicați şi dansați în Duhul, jubilați sau plângeți, fugiți încolo şi încoace, aparțineți de o comunitate, puteți să faceți ce vreți acum mă refer la credincioşii penticostali apoi vă duceți şi necinstiți nevasta unui bărbat, unele femei strică o căsnicie. Voi mergeți iarăşi înapoi, indiferent cât de mult vă mustră Cuvântul lui Dumnezeu ca să faceți ce este corect, voi totuşi nu recunoaşteți. Voi femeilor, nu vă lăsați părul să crească, nu vă îmbrăcați corect. Voi faceți ca lumea, pentru că voi nu ați murit pentru lume, ci trăiți în ea. Unii dintre bărbați nu încetează cu fumatul şi cu băutul. Voi nu încetați să poftiți după femei rele, îmbrăcate imoral, când le vedeți pe stradă. În loc să vă întoarceți cu spatele şi să plecați, voi le doriți. De ce? Voi mai trăiți cu lumea. Dar dacă jertfa

voastră a fost primită, voi sunteți morți. Aşa este. Auziți ce vreau să vă spun? Înțelegeți despre ce vorbesc? Sufletul vostru este aşezat pe altarul de judecată de aramă. Jertfa voastră este acceptată.

Dar dacă voi mai trăiți încă cu lumea, Dumnezeu nu a acceptat-o. Voi, care vorbiți despre primirea Duhului Sfânt şi care trebuie să aşteptați atât de mult aici o vedeți: numai dacă Dumnezeu vă acceptă jertfa şi judecata Lui v-a omorât toate gândurile. Poate voi spuneți: „Eu voi deschide o pagină nouă." Nu asta este. „Eu am fumat dar nu o voi mai face." Încă nu este asta. Numai dacă Dumnezeu primeşte jertfa pe altarul Său de aramă. Altarul Lui înseamnă judecată. Ce este judecata Lui? Moartea. Aceasta este pedeapsa.

„Sufletul care păcătuieşte" şi rămâne în păcat „va muri". Indiferent de ceea ce faceți. Isus a spus: „Mulți vor veni în ziua aceea la Mine şi vor spune: ‚Doamne, nu am făcut noi asta şi cealaltă?'„ EL va răspunde: „Depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege."

Atunci când jertfa este mistuită de foc, fumul se ridică în sus. Voi vă ridicați împreună cu jertfa şi sunteți transpuşi în ceruri şi pecetluiți față de lucrurile acestei lumi. Sufletul nostru este pe altarul Lui.

Ce se întâmplă cu voi după ce ați murit? Atunci veți fi primiți din nou, zămisliți din nou. De prima dată ați fost primiți în păcat, acum veți fi zămisliți din nou. Ce este? Cuvântul viu. Amin. O, asta o schimbă acum, nu-i aşa? Acum am murit, după ce am văzut ce este de făcut. Ce se întâmplă acum? Voi ați fost zămisliți din nou prin Cuvântul viu. Ce este? Cuvântul devine viu în voi. Voi vedeți altfel lucrurile. Ceea ce nu ați putut să vedeți, vedeți acum. Acum a devenit altfel. Cuvântul scris va fi confirmat. Acum totul este corect. Ceva începe să se întâmple. Voi muriți pentru gândirea voastră proprie. Acum sunteți zămisliți din nou, pentru că voi sunteți spălați în apa Cuvântului. Aşa este?

Ce faceți voi cu un prunc imediat după naştere? Este spălat. Aşa este? Când cineva a murit şi este născut din nou pentru Dumnezeu, va fi spălat în apa Cuvântului. Amin. Dacă se spune: „În Numele lui Isus", atunci voi spuneți „în Numele lui Isus." Dacă se spune: „Voi trebuie să fiți născuți din nou", atunci voi spuneți acelaşi lucru. Indiferent de ceea ce spune Dumnezeu, voi sunteți spălați în apa Cuvântului. Amin.

Acum sunteți pregătiți pentru viață, pregătiți pentru început. Voi sunteți născuți din nou, născuți în familia lui Dumnezeu, aveți un tată nou. Desigur. Înainte ați avut un îngrijitor, acum aveți un tată nou. Voi nu puteți să fiți născuți din nou, fără să aveți un tată. Dacă sunteți născuți într-o comunitate, asta este ceea ce aveți. Dacă sunteți născuți într-o dogmă, atunci aveți numai asta. Dar dacă sunteți născuți din Dumnezeu, primiți prin Cuvântul Lui, atunci aveți un tată nou. Acesta este Dumnezeu care este pregătit să vestească Cuvântul printre voi, cu voi şi să-l vorbească prin voi. O, un tată nou! Tatăl este Dumnezeu. EL este pregătit acum să vestească Cuvântul, să-l pună în voi şi să-l facă viu. Acum veți fi educați în el. Acum sunteți pregătiți să primiți această educație pentru copii. Aceasta este partea cea mai grea, dacă credeți că trebuie să faceți ceva, şi Cuvântul vă desparte de aceasta şi vă arată altceva. „De ce cred ei acolo aşa? …" Este indiferent ceea ce cred ei, aici este ce spune Dumnezeu: „EU trebuie să fiu în ceea ce-I aparține Tatălui Meu." Voi veți fi născuți din nou. Voi o să fiți în ordine, lăsați-vă conduşi. Voi aveți un tată nou.

Dacă voi sunteți născuți din nou şi aveți un tată nou, atunci ați primit şi o natură nouă. Natura cea veche a murit şi voi ați primit una nouă. Mai întâi ați mers pe drumul acesta, acum mergeți pe un altul. Înainte ați mers în jos, acum mergeți în sus. Înclinațiile voastre se orientează după lucrurile de sus. Înclinații noi! Voi nu mai iubiți lucrurile acestei lumi. Simpatia voastră este orientată înspre Dumnezeu. Voi nu dați nimic pe ceea ce spun oamenii, dacă ei râd de voi şi spun că sunteți demodați sau indiferent de ceea ce spun, voi sunteți fără grijă. Voi sunteți născuți de sus. Înclinațiile voastre sunt orientate înspre lucrurile care vin de sus. Dumnezeu nu se ruşinează de voi, şi vouă nu vă este ruşine de El. Aşa este. Voi puteți citi Evrei 11. Eu mi-am notat cum le mergea oamenilor din timpul acela. Ei umblau prin pustiu îmbrăcați în piei de oi şi sufereau de sărăcie, ei, de care lumea nu era vrednică. Citiți, o să vă facă bine. Din aceasta puteți vedea ce se întâmplă cu omul a cărui natură a

fost schimbată.

Ce fel de natură ai atunci, frate Branham? Natura Lui. Dacă eu aş avea natura tatălui meu, aş face lucrurile pe care le făcea tatăl meu. Dar acum, după ce sunt născut din nou, depinde de noul meu tată. Dacă eşti născut numai într-o comunitate, atunci ai ca tată o comunitate. Voi puteți s-o numiți tată, dacă vreți. Spuneți-i cum vreți, dar este tatăl vostru. Dar dacă este Dumnezeu tatăl vostru, atunci sunteți născuți în familia lui Dumnezeu. Atunci căutați lucrurile lui Dumnezeu. Atunci sunteți un copil al lui Dumnezeu. Natura voastră este natura lui Dumnezeu. Unii dintre voi aud că este spus: „O, biserica noastră crede că zilele minunilor au trecut!“ Cum puteți crede că zilele minunilor au trecut, dacă în voi este natura lui Dumnezeu? EL însuşi este o minune. Natura Lui este o minune, lucrările Lui sunt o minune. Toată ființa Lui este o minune. Cum puteți fi altceva decât o minune? Naşterea voastră din nou este o minune. Viața voastră nouă este o minune. Chiar şi natura voastră este o minune. Cum puteți spune: „Aceste lucruri sunt moarte.“? Voi sunteți o creatură nouă, o creație nouă. Aşa este.

Vouă vi se întâmplă ca la puiul de vultur care a fost clocit împreună cu puii de găină. A fost cu totul altfel. De la naştere a aparținut de o altă categorie. Sământa, oul, a fost altfel. A fost o altă pasăre. Desigur că a arătat mai deosebit, era curios; aşa credeau cel puțin ceilalți. Dar el făcea după cum îi era soiul. El nu putea altfel, pentru că el era un vultur. Există mulți în denominațiuni care sunt de fapt vulturi. Nu este drept să priveşti cum se tăvălesc în murdărie şi în lucrurile acestei lumi. Este de datoria noastră să-i chemăm afară.

Într-o zi a venit vulturul-mamă zburând. Credeți voi că găina cea bătrână a putut să-l mai țină pe pământ? Indiferent cât de mult a cotcodăcit şi a spus: „Vino aici dragă, eu am găsit ceva aici“ înclinațiile lui au fost îndreptate în sus, şi el a zburat în sus. Nici o denominație. Voi nu mai puteți să-l chemați înapoi. Pe un om care este născut din Dumnezeu, nu-l mai puteți chema înapoi în stricăciunea păcatului. El a murit şi s-a născut din nou. El este o creație nouă. El are o natură de vultur. El trebuie să zboare în sus înspre cer. El trebuie să meargă în sus unde este mama lui. Poate să spună un preot: „Veniți, ataşați-vă de biserica noastră, aceea este fanatism.“

Deci, dacă puiul de vultur stă acolo şi aude strigătul mamei, se uită în jur şi întreabă: „De unde vine strigătul?“ Poate ea îi striga puiului de vultur: „Isus Hristos este acelaşi ieri, azi şi în veci.“ Cloşca zice. „Zilele minunilor au trecut, gluc, gluc, gluc. Zilele minunilor au trecut. Aşa ceva nu există. Acesta este fanatism.“ O, voi nu puteți să-l mai țineți înapoi. Eu pot să aud cum zice: „Mama, cum pot să ajung acolo sus?“

„Mişcă-ți simplu aripile. Mai mult nu trebuie să faci. Tu eşti un vultur. Umblă în credință.“ „Cum va fi, mamă?“ „Eu nu ştiu, mergi pur şi simplu înainte.“ Acum vine. După primele mişcări a reuşit să ajungă pe un stâlp de gard. Aşa de departe a ajuns deja. Strigarea era: „Vino mai departe, eu vreau să te prind.“ Asta este. O natură nouă, o ființă nouă, o creatură nouă. Natura tatălui vostru. Atunci veți crede şi veți iubi fiecare cuvânt pe care l-a spus El. Fiecare cuvânt omenesc care este împotriva Cuvântului, este o minciună. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Biblia are dreptate. Pe mine nu mă interesează ce spune biserica. Biblia are dreptate, pentru că natura voastră a fost transformată. Dacă tatăl vostru este o biserică, atunci credeți în biserică ca tată. Dacă este Dumnezeu tatăl vostru, atunci veți crede Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă credeți că o comunitate este tatăl vostru, atunci veți purta numele ei pentru că este tatăl vostru. Dar dacă este Dumnezeu tatăl vostru, atunci veți crede Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este tatăl vostru, nu lumea şi nici dogmele unei comunități.

Îmi amintesc de povestea cu rața care era printre găini. Rața era un pic cam comică pentru găini. Era mai greoaie şi avea un cioc mai mare, care era pentru un scop anume. Eu cred că un creştin li se pare oamenilor câteodată aşa. Un pic fanatic. Dar aceasta are un scop. Atâta timp cât umbla rața cu puii de găină şi cu cei de curcă, era comică. Ele aveau un cioc mic şi nu aveau formatul ca o rață. Într-o zi, mama-găină şi-a condus puii şi rățuşca un pic la plimbare. Rățuşca rămânea tot în spate. Ea nu

vorbea ca toate celelalte. Limba era altcumva. Ele nu se puteau înțelege.

Aşa este cu un creştin care este născut din nou. El are un alt viitor, este un alt ou. Eu cred, că mulți din denominațiuni şi biserici se aseamănă cu rățuşca; ei au ca conducător o găină, de aceea ei nu înțeleg. Asta este foarte tare. Nu este spus cu o intenție rea. Eu vreau să scot în evidență doar un punct.

Într-o zi ea s-a dus un pic mai departe de grajd. După grajd curgea o apă. Acolo era un izvor, un râu. În timp ce mergea după găină, ea se întreba ce înseamnă toate acestea şi de ce nu-i plac mâncărurile care le mănâncă ceilalți. Nu i se părea corect. Nici lucrurile vechi pe care le făceau ceilalți nu i se păreau corecte. După un timp a respirat adânc, exact ceea ce era corect. De unde venea asta? O, briza aceasta mică din cer. Este ca o respirație, ca o răcoritoare, ca o predică care vă vorbeşte, care vă atinge. Voi simțiți că Cuvântul este ancorat adânc. O, este o rază de soare cerească.

Ea se gândea: „Asta este totuşi altceva. Această răcoritoare este pentru natura mea!“ Ea a mai respirat o dată. „Undeva este ceva. Voi nu puteți să îmi mai spuneți nimic, este aici pe undeva. Eu ştiu că aici pe undeva este ceva de care fac parte.“ Nu în această dogmă. Voi ştiți, ce vreau să spun. Ea a mirosit apă, avea natura unei rațe. O rață şi apa aparțin împreună. Aşa aparțin împreună credinciosul şi Dumnezeu. Ea a respirat încă o dată adânc. A devenit mai tare. După aceea a început să bată vântul, ca o briză mai puternică a vântului. Voi ştiți, briza vântului a adus mirosul apei până la ea. Ea nu a putut să mai reziste. Ea a fugit peste deal, a lipăit cât a putut de repede ținând ciocul cel mic în aer. Ea a mirosit apă!

Găina cea bătrână a zis: „Tu fanaticule, vino înapoi! Asta nu este bine.“ Ea a mirosit apa şi a fost pe drum într-acolo.

„Un izvor sfânt umplut cu sângele lui Isus care a curs din răni, şi cine se scufundă în acest potop se curăță de toate petele.“

Un creştin adevărat nu vrea să aibă nici o legătură cu lumea. Ei nu vor să trăiască aici, să umble fără să ştie unde se află. Astăzi ei sunt metodişti, mâine sunt baptişti, presbiterieni, penticostali, etc. O frate, asta este jalnic. Un creştin adevărat doreşte o răcorire a Duhului, o răcorire a lui Dumnezeu în viața lui, ceva care îl face o creatură nouă. Când vor găsi această cale de ieşire, ei vor călători şi când străzile vor fi acoperite cu gheață, numai să fie aici. Ei pleacă, pentru că ei sunt de la început rațe. Nici o dogmă.

Dacă voi tot mai iubiți lucrurile acestei lumi, atunci sunteți înşelați. Jertfa voastră nu a fost încă primită. Natura voastră nu a fost încă schimbată. Ştiți acum ce înseamnă să fiți născuți din nou? Natura voastră este transformată. Voi deveniți o creatură nouă. Mai întâi trebuie să muriți şi apoi să vă naşteți din nou. Eu ştiu că ar fi timpul pentru încheiere, dar dați-mi încă câteva minute. Eu voi trece repede prin text. Dacă voi iubiți lumea, atunci nu puteți avea pretenția că sunteți născuți din nou, indiferent de ceea ce ați făcut. Poate ați plâns sau ați avut nişte simțiri deosebite. Acestea sunt în ordine, împotriva lor nu am nimic. Creştinii plâng, sunt pătrunşi. Voi spuneți: „Frate Branham, eu am vorbit în limbi.“ Asta este bine. Este frumos.

Eu mă uit acum la o femeie care a venit la mine cu o viziune, sau un vis, pe care l-a avut, şi pentru care am primit tălmăcirea. A fost greu să-i spui nevestei unui predicator penticostal că nu are încă Duhul Sfânt. Ea nu-L avea într-adevăr. Dar ea L-a primit.

Vedeți, este altfel. Nu este vorbirea în limbi, nu dansul în Duh. Pe niciunul din aceste lucruri nu vă puteți baza. Este vorba despre moarte şi naştere, despre o natură transformată. Lucrurile vechi sunt moarte. Totul a devenit nou. Lumea este moartă, Dumnezeu a făcut totul nou. Dumnezeu este viața voastră. Lumea este moartă pentru voi. Ați înțeles-o acum?

Eu trebuie să tai acum, pentru a curăța drumul de buruieni. Bărbații şi femeile care nu vor să asculte de Cuvântul lui Dumnezeu şi de învățătura Lui, deşi pretind că sunt născuți din nou, cu aceia nu este ceva în ordine. Pentru un moment vreau să vorbesc numai cu femeile. Dacă o femeie ştie că

Cuvântul lui Dumnezeu condamnă tăierea părului, purtarea de pantaloni scurți şi lungi şi purtarea de haine imorale, şi totuşi nu are atâta înțelepciune să-şi lase părul să crească şi să se îmbrace ca o creştină, atunci este înşelată. Pe mine nu mă interesează ce ați trăit. Poate ați vorbit în limbi, dar asta este ca şi cum ați arunca boabe de fasole pe o piele uscată de vacă. Poate ați dansat în Duh până s-a cutremurat clădirea, dar asta nu are nimic de-a face. Voi arătați doar că dragostea față de lume mai este în voi. Dumnezeu condamnă asta. EL spune: asta nu trebuie să fie aşa. O femeie trebuie să aibe părul lung. Natura însăşi ne învață că bărbatul trebuie să aibe părul scurt, pentru că Dumnezeu este deasupra bărbatului, dar bărbatul deasupra femeii. Dacă un bărbat îşi lasă părul să crească, îşi dezonorează Capul, care este Hristos. „Vreau, deasemenea, ca femeile să se roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu ruşine şi sfială.“ Curat, femeiesc.

Lor le lipseşte ținuta generală, şi totuşi ele spun: „Slavă lui Dumnezeu! Aleluia! Eu am vorbit în limbi! Aleluia! Slavă lui Dumnezeu!“ Asta ne arată că duhul din voi este pe dos. Dacă voi ați avea natura Cuvântului, ați accepta tot timpul Cuvântul. Cuvântul a devenit trup. Cuvântul este Dumnezeu. Cuvântul este în voi. Voi ați devenit fiii şi fiicele lui Dumnezeu, urmaşii Lui care cred Cuvântul.

„Eu nu cred în botezul în Numele Domnului Isus Hristos. Aleluia! Pe mine nu mă interesează cum încerci să-mi explici, eu cred ce zice pastorul meu.“ Faceți mai departe aşa, el este tatăl vostru. Dar dacă Dumnezeu este tatăl vostru, atunci veți fi în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Predicatori! Mulți vor veni şi vor spune în ziua aceea: „Doamne, nu am scos noi draci în Numele Tău?“ Predicatori! „Nu am făcut noi minunile cele mari?“ Evanghelişti pe câmpul misiunii. „Depărtați-vă de la Mine, voi care ați lucrat fărădelege“, voi copii nelegitimi. Aşa este.

Dacă sunteți născuți din Dumnezeu, spălați în apa Cuvântului şi separați de lucrurile din lume, atunci credeți în Dumnezeu. Voi sunteți morți. Voi sunteți morți pentru gândurile voastre proprii, morți pentru ideile voastre. Pentru toate celelalte morți, trăind în Cuvântul lui Dumnezeu. Şi trăieşte în voi, este lucrător prin voi şi dovedeşte că este Cuvântul lui Dumnezeu. Voi spuneți: „Eu sunt mort pentru lume, eu sunt mort pentru lume, frate Branham.“ Şi apoi dezmințiți Cuvântul lui Dumnezeu? Isus a spus: „Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.“

Acum trecem la ceea ce înseamnă „să fii născut din nou“. Voi mai sunteți furioşi, josnici şi aroganți. Dacă spune cineva ceva despre voi, atunci vă ridicați şi vă pregătiți pentru ceartă. Şi vreți să spuneți că sunteți născuți din Duhul lui Dumnezeu? Nu, Duhul lui Dumnezeu nu face asta. Nu! Duhul lui Dumnezeu este smerit, blând, plăcut, răbdător. Acesta este Dumnezeu, iubitor, prietenos, iertător. Acesta este Duhul lui Dumnezeu. Desigur!

Dar ei se țin tare de denominațiuni şi vorbesc în limbi, proorocesc, fac tot felul de lucruri. Isus a spus că ei le vor face. „Ei au o formă de evlavie“, țin tare de denominațiuni. Ele sunt tații lor. Ei sunt născuți într-un tată denominațional. Dar dacă voi sunteți născuți din Dumnezeu, atunci El este tatăl vostru. EL este Cuvântul. Indiferent câte simțiri ați avut, voi tot mai sunteți un copil de-al diavolului, până când muriți pentru lume şi vă naşteți în Hristos.

Fiți atenți! La un suflet, indiferent dacă este bun sau rău, moartea nu schimbă nimic. Eu mi-am notat multe texte biblice, pentru că am vrut să dau câteva explicații despre ce este un suflet.

Ce este un suflet? Asta sunteți voi. Voi aveți un suflet. Această parte este în interiorul vostru. Atunci când muriți, sufletul trece în locul destinat în starea care este. Voi nu-l puteți lua cu voi sus, indiferent cât de mult doriți. Sufletul trebuie schimbat aici ca să trăiască naşterea din nou.

Voi întrebați: „Ce este cu Duhul Sfânt, frate Branham?“

Prin Duhul Sfânt voi sunteți botezați în trup pentru slujbă, dar prin credință voi primiți viața veşnică. „Cine aude cuvintele Mele şi crede în Cel ce M-a trimis, acela are viață veşnică.“ Atunci veți fi botezați în trup prin Duhul Sfânt, ca darurile să devină vizibile. Dar voi credeți şi primiți viața veşnică. Cine crede, are viața veşnică. Dacă veniți la credință, voi muriți şi sunteți născuți din nou, înnoiți ca ființe noi. Aşa este.

Gândiți-vă, sufletul, bun sau rău, nu poate fi schimbat prin moarte. Prin moarte, el ajunge la locul destinat. Ascultați! Dacă mai aveți în voi lumea şi dragostea pentru lume, atunci va muri cu voi. Pentru că lumea trebuie să moară. Dumnezeu a condamnat lumea şi felul lumii. Dumnezeu i-a condamnat. Ea trebuie să moară. Dacă lumea este în voi, atunci veți muri cu lumea. Eu nu văd cum poate fi mai clar. Dacă sufletul este bun şi născut din Dumnezeu, trebuie să meargă la Dumnezeu. Dacă este de la lume, va piere cu lumea. Dacă este de la Dumnezeu, atunci va trăi cu Dumnezeu, şcolită sau neşcolită, culți sau neculți. Dacă lumea mai este în voi, atunci trebuie să moară. Dacă lumea mai este în sufletul vostru şi tânjiți după lucrurile din lume, atunci veți pieri cu lumea. Asta este clar, nu-i aşa? Ar trebui să fie clar. Voi sunteți o parte din lumea care este destinată morții. Lumea este moartă şi voi sunteți morți împreună cu lumea. Dar dacă sunteți născuți din nou, atunci trăiți cu Hristos, atunci înclinațiile voastre sunt înspre lucrurile care vin de sus, şi nu înspre lucrurile acestei lumi.

Dacă voi sunteți născuți din nou prin Duhul lui Dumnezeu, atunci deveniți o parte din Dumnezeu şi veți fi în veci cu El. Moartea nu vă poate atinge dacă sunteți născuți din nou. Voi sunteți veşnici. Voi ați devenit dintr-o ființă muritoare o ființă veşnică. Voi ați trecut de la moarte la viață. Eu vorbesc despre viața veşnică. De la moartea veşnică la viața veşnică. Dacă voi sunteți din lume, atunci veți muri aici împreună cu ea. Ioan scrie: „Dacă iubeşte cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.“ Voi nu puteți să iubiți lumea. Isus a spus: „Voi nu puteți să-L iubiți pe Dumnezeu şi pe Mamon.“ Mamonul este lumea. Voi nu puteți să iubiți lumea şi Dumnezeu în acelaşi timp. „Cine zice: ‚Îl cunosc', şi nu păzeşte poruncile Lui, este un mincinos, şi adevărul nu este în el.“ Aşa este.

Branham-tabernacul şi toți ceilalți oameni buni, lăsați-ne să facem un inventar. Este anul nou. Lăsați-ne să începem ceva în care să lăsăm lucrurile lumii afară. Dacă ele mai sunt în noi, scoateți-le afară. Desigur. Eu trebuie să mă grăbesc.

Oamenii din timpul de azi acceptă toate felurile de duhuri. Ei se duc şi acceptă duhul unei biserici, ei acceptă chiar şi duhuri care se dau drept duhuri ale lui Dumnezeu şi se prezintă ca născuți din nou şi totuşi tăgăduiesc că fiecare cuvânt al lui Dumnezeu este adevărat. Vă puteți închipui, ca Duhul lui Dumnezeu să tăgăduiască propriul Său Cuvânt? Voi catolicilor, puteți să spuneți într-adevăr că sunteți născuți prin Duhul lui Dumnezeu şi apoi să acceptați dogmele care stau în contradicție cu Biblia şi dezmințiți Cuvântul lui Dumnezeu, şi apoi totuşi spuneți că Duhul lui Dumnezeu este cu voi? Ar putea Duhul care a scris Biblia, să Se tăgăduiască? Asta ar fi ca şi cum eu m-aş ridica şi aş spune ceva, apoi mai târziu aş spune contrariul. Dacă Dumnezeu a spus ceva, atunci El nu mai poate spune contrariul. Biblia spune că este imposibil ca Dumnezeu să mintă. EL este izvorul adevărului deplin.

Voi metodiştilor şi baptiştilor, care ați fost botezați în titlul „Tatălui, al Fiului şi al Duhului Sfânt“, o ştiți acum mai bine. Voi aveți Biblia. Voi vă ataşați de o biserică în care sunteți bine veniți şi duceți scrisoarea de recomandare de aici acolo, şi apoi pretindeți că sunteți născuți din nou prin Duhul lui Dumnezeu. Cum puteți să faceți asta şi apoi vă uitați în Cuvântul lui Dumnezeu şi vă mai numiți creştini? Dacă voi ați murit pentru comunitate, pentru dogmă, pentru lume şi pentru toate celelalte, atunci mai trăiți numai pentru Dumnezeu  Dumnezeu este Cuvântul! Aşa este. Ei acceptă fiecare duh. Ei au duhuri ale comunității şi tot felul de duhuri.

Acum ascultați cu atenție! Prooroci! Cuvântul lui Dumnezeu vine la prooroci. Aşa spune Biblia. În încheiere mai am câteva gânduri pe care vreau să vi le spun, şi apoi mă opresc. Cuvântul lui Dumnezeu a venit la prooroc. Ce a venit la prooroc? Cuvântul unei denominațiuni sau al unei biserici? Nu! A venit Cuvântul unei dogme la prooroc? Nu, Cuvântul lui Dumnezeu! Ce a fost? Proorocul a descoperit Cuvântul lui Dumnezeu. Aceştia sunt proorocii. Vedeți, prooroci adevărați. Noi avem şi prooroci falşi. Imediat vom vorbi şi despre ei. Dar la proorocul adevărat vine Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu. El nu poate să fie altceva. O dogmă nu vine la prooroc. O denominație nu vine la un prooroc. Nu! Dar Cuvântul lui Dumnezeu a venit la prooroc, şi el a descoperit-o oamenilor.

Proorocul adevărat are Cuvântul adevărat.

Cum cercetați voi un prooroc adevărat? Dacă are Cuvântul adevărat. Dacă nu are Cuvântul adevărat, atunci trebuie să fie unul fals. Dacă spune altceva decât Cuvântul acesta, care este Cuvântul lui Dumnezeu, atunci Cuvântul unui astfel de prooroc este o minciună, dar Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat. Dacă Cuvântul lui Dumnezeu vine de la un prooroc, atunci el este un prooroc adevărat, pentru că Cuvântul vine la proorocii adevărați. Au existat întotdeauna şi falşi. Prooroci adevărați  Cuvântul adevărat. Prooroci falşi  Cuvântul fals. Se spune: „Dogmele noastre, denominațiunile noastre! Ataşați-vă aici sau dincolo! Credeți asta! Faceți asta!“

Cuvântul adevărat vine la proorocul adevărat, şi el vesteşte Cuvântul adevărat. Voi urmați Cuvântul adevărat şi trăiți ceva pe baza Cuvântului, pentru că Cuvântul devine trup în voi. Voi deveniți copii ai lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu curge direct din Dumnezeu în voi, pentru că voi ați devenit natura Lui. Duhul Lui este în voi, şi voi veți face lucrările lui Dumnezeu. Aleluia! Aşa spune Biblia. Proorocii falşi aduc Cuvântul fals. Ce fac ei? Ei au simțiri false. Proorocii falşi aud destul din Cuvântul adevărat pentru a-l prezenta apoi în mod fals. Mai demult nu s-a făcut aşa. Dar Biblia ne spune în 2. Tim. 3 dinainte. Proorocul fals are destul din Cuvântul adevărat, pentru a-l putea prezenta fals, pentru că Biblia spune: ei vor avea o formă de evlavie. Pentru a avea o formă de evlavie, trebuie să fie şi un pic de adevăr. O formă de evlavie, dar dezmint puterea! Care putere? Care vă întăreşte pe voi şi vă transformă, pentru a-I sluji lui Dumnezeu, nu pentru dans şi lucrurile din lume care sunt condamnate în Biblie, ca să nu vă tăiați părul, lucru despre care proorocii falşi spun că nu este aşa de important.

Cineva mi-a spus nu demult (eu cred că am spus-o deja aici, nu ştiu): „De ce nu-i laşi pe bărbați şi pe femei în pace? Oamenii cred că tu eşti un prooroc!“

Eu am răspuns: „Eu nu sunt!“

„Dar oamenii cred că tu eşti. De ce nu-i înveți cum să primească viziuni şi astfel să facă lucrările lui Dumnezeu?“ Eu am spus: „Cum pot să-i învăț algebră, dacă nu au înțeles nici alfabetul?“ Cum puteți să luați un copil de la grădiniță şi să-l trimiteți la facultate şi să-l învățați socoteli cu ridicări la pătrat? Cum puteți să o faceți dacă ei nu ştiu însemnătatea alfabetului? Ştiți voi ce înseamnă alfabetul (ABC-ul)? **A**lways **B**elieve **C**hrist! (Crede numai pe Hristos). Aşa este. Nu crede unei biserici, comunității credeți pe Hristos. De ce? Ca să-L crezi pe El înseamnă viață. Aşa este. Nu să cunoşti o dogmă. EL nu are dogme. Nu înseamnă să cunoşti Cuvântul Lui, voi trebuie să-L cunoaşteți pe El; şi anume ca Salvator personal prin naşterea din nou. Isus i-a spus lui Nicodim: „Dacă v-am vorbit despre lucruri pământeşti şi nu credeți, cum veți crede când vă voi vorbi despre lucrurile cereşti?“

Cum puteți să credeți lucrurile duhovniceşti  să intrați în Duhul, să recunoaşteți lucrurile, să vedeți viziuni? Cum puteți să ordonați învățătura, dacă nici măcar lucrurile pământeşti nu le puteți crede? Voi nu puteți să credeți că trebuie să vă îmbrăcați corect, nu puteți să credeți că trebuie să încetați cu fumatul, cu minciuna, cu furia şi toate celelalte lucruri trebuie să le puneți la o parte, şi să încetați cu poftele! Cum puteți să-i învățați pe oameni să intre în Duhul, dacă ei mai posedă toate aceste lucruri?

Proorocii falşi au cuvinte false, dogme, denominațiuni, senzații. Ei spun: „O, slavă lui Dumnezeu, asta este tot ce trebuie să facem. Vreți să purtați mantaua lui Ilie? Slavă lui Dumnezeu. Goliți-vă gândurile şi nu vă gândiți la nimic. Spuneți numai: ‚O umple-mă, umple-mă.'„ Satana sigur o va face. Voi vă bazați pe aceasta şi spuneți: „A venit peste mine. Eu am simțit-o. Slavă lui Dumnezeu! Aleluia!“, voi săriți în sus şi în jos şi spuneți: „Eu o am.“  şi apoi trăiți aşa cum trăiți?

„După roadele lor îi veți recunoaşte.“ Vedeți, nu este o senzație a simțurilor. O frate, vrei să primeşti Duhul Sfânt? Se spune: „Îngenunchează la altar şi spune: ‚Glorie, glorie glorie', până când vei vorbi în limbi.“ Şi apoi mergeți afară şi trăiți cum vreți, mințiți şi furați? Dacă vi se spune despre botezul în Numele Domnului Isus Hristos, voi spuneți: „Acesta este fanatism, biserica mea învață altfel!“ Şi apoi spuneți că sunteți născuți din nou, spălați în apa Cuvântului? Undeva nu este ceva în regulă!

Voi credeți fiecare cuvânt, cum stă scris aici. Noi nu avem nevoie de altceva, numai ceea ce spune Biblia. Ea nu acceptă tălmăciri proprii. Dumnezeu a tălmăcit-o, şi aşa este. Cuvântul Lui este aici. Nu spune Biblia în epistola lui Petru că nici o proorocie a Scripturii nu acceptă tălmăciri proprii? Desigur, nici o tălmăcire proprie. Aşa este scris cum a fost spus. Lăsați-o cum este scris. Va aduce aceleaşi rezultate.

Învățătorii falşi aduc naşteri false. Proorocii adevărați aduc Cuvântul, naşterea prin Cuvânt, prin Hristos. Proorocii falşi aduc naşteri false. Naşteri din comunitate, naşteri din dogme, naşteri ale denominațiunilor. Acum o aveți, voi frați penticostali. Trimişii falşi le spun oamenilor că au primit Duhul Sfânt numai pentru că vorbesc în limbi. Eu am văzut oameni dominați de satana care au vorbit în limbi. Creioanele care erau acolo scriau în limbi necunoscute. Asta nu înseamnă absolut nimic. Vedeți, trebuie să fie o viață. După roadele lor să-i recunoaşteți. „Frate Branham, crezi în vorbirea în limbi?“ poate vreți să mă întrebați. Desigur! „Crezi tu în jubilare?“ Desigur, eu cred că aceasta aparține de credincios. Eu cred Cuvântul lui Dumnezeu.

Dar dacă nu este viață! Se spune foarte țeapăn: „Slavă lui Dumnezeu! Aleluia!“ Şi apoi vreți să-mi ziceți că este de la Hristos? Hristos a fost blând, răbdător şi prietenos. Dacă mergeți într-un oraş trebuie să fie totul periat, totul aşa de exact, nici o dungă nu are voie să fie la costum. Voi trebuie să aveți ceva foarte bun, altfel nu veniți. Trebuie să fie şi o sumă de bani, altfel nu țineți o adunare. Toate denominațiunile trebuie să vă bată pe umăr. Acolo nu a fost niciuna care L-a bătut pe umăr, pentru că El a fost Cuvântul. Aşa este.

Cei falşi au destul din adevăr, pentru a-şi face o formă de evlavie. Dar ascultați! Aici vreau să vă spun ceva. Dăruiți-mi atenția voastră! Acest fel de senzații false! Voi ştiți ce este o senzație falsă conduce milioane de oameni înspre o naştere falsă. Învățătorii falşi îi conduc pe oameni să creadă nişte simțiri sentimentale. Se spune: „Pentru că ați fost legănați de aici încolo, ați primit. Pentru că o simțire deosebită a venit peste voi. Voi ați văzut lumini înaintea ochilor şi v-ați împiedicat cu ochii închişi, aceasta este mantaua lui Ilie peste voi. Aşa este, voi ați primit. Ştiți voi ce sunteți? Voi sunteți fiii descoperiți ai lui Dumnezeu!“ Dar totuşi unde vă aflați? Învinşi! Voi spuneți: „O, slavă lui Dumnezeu, într-o noapte am avut un vis! O da, eu am văzut asta şi cealaltă!“ Voi întrebați: „Tu nu crezi în vise?“ Desigur! Dar dacă visul nu corespunde cu Cuvântul, atunci este pe dos. Aici este adevărul. Rămâneți la el! Desigur! Gândiți-vă asupra acestui lucru. Milioane sunt conduşi înspre o naştere falsă.

Eu am vrut să aduc cu mine un ziar în care stă scris că tatăl ecumenic al bisericii greco-ortodoxe a vorbit cu papa Ioan al XXIII-lea şi a spus: „Noi nu o să mai vedem în generația noastră, dar marea fraternitate a protestanților cu catolicii se va împlini.“

Eu mă gândeam: „Slavă lui Dumnezeu!“ Cineva a tăiat-o din ziar şi mi-a scris. Eu cred că a fost fratele Norman, el a spus: „Frate Branham, este mai târziu decât credem.“ Uitați-vă astăzi, ministrul apărării, preşedintele şi ceilalți națiunea aceasta este sub controlul catolic.

Fiți atenți! Voi spuneți: „Ei sunt creştini!“ A fi creştin înseamnă să fi ca Hristos, să ai Duhul Lui. Aşa este? Aici este o comparație mare, dar eu vreau totuşi să v-o spun. Dacă voi spuneți că un porc este o oaie, devine acesta o oaie? Dacă voi ați spune: „Eu m-am săturat ca tu să fii un porc! Eu vreau un miel! Eu te voi lua afară, te voi peria, îți voi spăla dinții, părul ți-l voi pieptăna şi astfel voi face din tine un miel; îți voi pune o fundă roză la gât şi tu vei fi un miel în loc de porc.“ Voi spuneți: „Mielușule, mielușule“, dar el va grohăi mai departe. Dacă îl lăsați în cotețul de porci, va mânca toate murdăriile. Nu este stropirea pe care o faceți, nu este spălarea cu apă este vorba despre o moarte, despre o naştere. Desigur! Voi spuneți: „Eu îi voi da numai lucernă să mănânce. Eu îi voi da mâncare pentru oi.“ Puteți să-i dați de mâncare ce vreți, el rămâne un porc. Asta este tot. De ce? El este de natură un porc.

Dacă voi iubiți lumea şi faceți lucrurile din lume, mai sunteți încă un porc. Numai prin puterea lui Dumnezeu se poate transforma sufletul vostru. Muriți ca porc, puneți-vă obiceiurile murdare pe altar, aşezați-vă voi înşuşi pe altar şi deveniți o jertfă a lui Dumnezeu. Lăsați să vină focul judecății să vă mistuiască ca porc şi prin naşterea din nou să facă din voi un miel. Atunci nu veți mai mânca murdării. Voi nu ați mai putea digera aceasta. Dintr-un porc nu poți să faci un miel, numai spunând că este un miel.

Dacă cineva este numit creştin pe baza unei dogme sau a unei senzații trăite, şi voi spuneți: „Slavă lui Dumnezeu, frate Branham! Eu am dansat toată noaptea în Duh, eu am vorbit în limbi. (Eu vorbesc acum pentru penticostali.) O, eu am avut trăiri de diferite feluri, dar eu vreau să-ți spun ceva, să nu începi să vorbeşti cu mine despre Numele lui Isus şi lucrurile acestea.“ Vino aici, porcuțule, mai mult nu eşti.

Domnul spune: „Oile Mele aud glasul Meu!“ Eu vă spun vouă, fraților: arătați-mi un text biblic unde o persoană a fost botezată „în Numele Tatălui, al Fiului şi al Duhului Sfânt“. „Indiferent de ceea ce rezultă, aleluia, eu nu vreau nimic din lucrurile de la ‚Jesus Only'.“ A spus cineva ceva despre lucrurile de la ‚Jesus Only'? Eu vorbesc despre ceea ce învață Biblia. Mişcarea ‚Jesus Only' este un grup, o denominație cu dogme proprii. Una nu poate să o acuze pe cealaltă dacă sunt în aceeaşi situație. Eu vorbesc despre creştinul adevărat, sută la sută născut din nou prin Duhul lui Dumnezeu, care are picăturile de rouă ale cerului în viața lui. Despre asta vorbesc eu. Dacă voi sunteți metodişti şi ați trăit asta, atunci mai trebuie numai să fiți îndrumați spre Cuvânt. Amin. Atunci voi îl veți urma ca rața când s-a dus la apă. Aşa este.

Oamenii vor astăzi scurtături. Ei spun că se primeşte într-o clipă. „Slavă lui Dumnezeu!“ Ce este? Ce fac ei de fapt? În seara aceasta ei sunt undeva pe afară. Eu aş putea să spun câteva nume, dar nu vreau, pentru că se înregistrează pe bandă. În seara aceasta ei sunt într-un club de noapte cu o chitară, dar mâine dimineață ei vor fi într-o biserică şi cântă pe aceeaşi chitară. Aceasta este murdărie! Biblia spune în Isaia 28, 8: „Toate mesele sunt pline de vărsături murdare, şi nu mai este nici un loc curat.“ şi în 2 Petru 2, 22: „‚Câinele s-a întors la ce vărsase', şi ‚scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăşi în mocirlă.'„ De ce? Ei sunt câini şi porci. De aceea ei se duc la mocirlă şi la vărsături înapoi. Ei nu sunt născuți din nou. Dacă ar fi fost născuți din nou, atunci ei ar fi ființe noi.

Ştiți voi, dacă aveți o cioară bătrână, puteți s-o vopsiți în toate culorile, şi culoarea măslinie a unui porumbel, sau în alb în interior rămâne tot o cioară murdară, un uliu bătrân, o pasăre răpitoare, care mănâncă lucrurile moarte de pe pământ. Aşa este. Dar voi ştiți că un porumbel nu trebuie nici măcar să facă o baie. O, aleluia! Porumbelul are în trupul lui uleiul care este printre pene şi care îl ține curat tot timpul, pentru că vine din interior înspre exterior. Un uliu nu poate spune: „La mine este tot aşa! Este pus un pic de apă sfântă şi cu asta s-a terminat.“ Nu, aşa nu merge, trebuie să iasă din interior înspre exterior. Nu din exterior înspre interior. Este o naştere. Se spune: „Slăvit să fie Dumnezeu, eu merg la adunare ca şi tine! Aleluia! Adunarea mea este tot aşa de bună ca şi a ta.“ Bine, uliul, poate este aşa, dar un porumbel este uns din interior. Porumbelul are o glandă cu secreție interioară care nu mai are nici o altă pasăre. Uleiul vine din interior, în exterior îl ține curat. El nu trebuie să se curățe. Ceva este în el prin care rămâne curat. O, soră Way, aleluia! Ceea ce este în porumbel, îl ține curat.

Se spune: „Eu m-am ataşat de biserică în ultima săptămână. Eu vreau să mai beau o dată cu cineva. Fumul de țigară este plăcut! O soră, eu sunt demodată, eu trebuie să-mi las părul să crească. Nu este îngrozitor? Tu ştii, rochiile cele frumoase mini pe care le purtam, care plăceau oricui. Acum nu mai am voie să le port. Tu ştii, în ultima săptămână m-am ataşat de o biserică.“ Tu eşti foarte deplorabilă. Toată apa sfântă din lume nu te-ar putea curăța. Dar totuşi frate, dacă este ceva în tine atunci vei fi spălat. Tu stai cuminte şi vei fi spălat.

Voi nu trebuie să-i spuneți unei oi: „Tu trebuie să produci lână.“ Asta este problema la penticostali, asta este problema la creştini: ei încearcă să producă ceva. O oaie nu trebuie rugată să producă lână.

Ea poartă lâna. Voi purtați darurile Duhului. Voi nu ziceți: „Slavă lui Dumnezeu. Eu trebuie să mă vopsesc pe față, trebuie să trăiesc o senzație, să dansez în Duhul, atunci o am.“ Nu! Nu! Trăiți naşterea din nou şi se va întâmpla de la sine. Voi nu trebuie să spuneți: „Trebuie să studiez toată noaptea, trebuie să fac asta sau cealaltă, trebuie să mă ataşez de aceia sau de ceilalți? Trebuie să cred dogmele?“ Nu! Muriți numai şi fiți născuți din nou. Asta este. Trebuie să vină din interior. Atunci este îngrijit pentru exterior. Printr-o stropire sau spălare cu apă nu merge, aşa cum nu poți face dintr-un porc un miel. Dar dacă cineva are firea unui miel, nu va mai fi niciodată un porc. M-am exprimat brutal, dar eu nu am şcoală. Trebuie s-o fac aşa.

Ştiți voi, nu demult am citit despre Ioan Botezătorul şi m-am gândit la ceea ce a spus el şi cum s-a exprimat: „Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?“ El a crescut în pustiu. El i-a cunoscut. Dacă tropăiți puțin din picioare, ei se ascund. „Pui de năpârci!“ El a mai spus: „Toporul a fost deja pus la rădăcina pomilor.“ Pomi, năpârci, topoare, acestea au fost expresiile pe care le cunoştea el. Aşa Îl recunoaşteți pe Dumnezeu în ceea ce ştiți voi. Uitați-vă la un porc şi la un miel! Dacă spălați porcul cel mic şi bătrân şi faceți totul cu el, totuşi el rămâne un porc. Trebuie să fie născut din nou, înaintea de a putea fi un miel.

Scurtături! În seara aceasta sunt aici şi fac aşa ceva, mâine vor să predice. Asta admit penticostalii. Ei vor scurtături spre cer: „Aleluia, eu vreau să ajung acolo, să nu mă gândesc la nimic şi să spun aleluia, şi deja am mantaua lui Ilie. Mâine voi scoate draci. Aleluia, aleluia, eu o am! Slavă lui Dumnezeu, eu merg într-acolo.“ Ei vor scurtături înspre cer şi vor să ia atât de mult cu ei din lume. Voi nu puteți să luați absolut nimic. Nu există scurtături. Voi trebuie să mergeți pe drumul de la Golgota, drumul pe altarul de aramă, drumul pe la şarpele de aramă. Voi trebuie să muriți, într-adevăr să muriți. O, Dumnezeule, de ce nu pot să mă exprim mai bine? Voi trebuie să muriți, literar trebuie să muriți pentru voi. Voi trebuie să muriți pentru lucrurile din lume, şi să fiți născuți din nou. Amin. Nimic de la lume. Lucrurile din lume sunt moarte. Nu există scurtături. Dorința este de a intra repede înăuntru, dar ei nu vor să crească. Noi creştem în Domnul. Este nevoie de creştere şi de experiență.

Pe coasta de vest le este spus oamenilor: „Noi vom fi mântuiți în nemurire. Prin botezul cu apă deveniți bărbați tineri şi femei tinere.“ Ei au mantaua lui Ilie, ei au pe cei deveniți fiii lui Dumnezeu. „Da fraților, Dumnezeu îi descoperă pe fiii Lui acum.“ Ei se descoperă. Lor li se spune: „Astăzi eşti un păcătos, mâine eşti un fiu descoperit al lui Dumnezeu.“ Absurditate! Unde găsiți voi asta în Cuvânt? Copiii mici nu sunt maturi imediat la naştere. Ei sunt născuți ca bebeluşi şi apoi cresc şi devin bărbați.

Ascultați! Eu vreau să mai citesc o dată din Efeseni.

**„… pentru desăvârşirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței şi a cunoştinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace şi încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor şi prin şiretenia lor în mijloacele de amăgire; ci, credincioşi adevărului, în dragoste, să creştem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos.“**

Să creştem în toate privințele! Eu îmi amintesc de prima predică pe care am ținut-o. Eu m-am ridicat şi am crezut că am făcut bine. Femeile bătrâne care erau acolo au plâns un pic şi au spus: „O, ce băiat minunat.“

Pastorul cel bătrân, doctorul Davis, era un avocat bătrân. Când m-am dus jos, el a spus: „Eu vreau să vorbesc după aceea cu tine în casă.“ Eu am spus: „În ordine!“

În ziua următoare m-am dus acolo şi foarte sigur pe mine am întrebat: „Cum am făcut-o, dr. Davis?“

El a răspuns: „A fost cea mai rea predică pe care am auzit-o vreodată.“

Eu am întrebat: „Ce?“ El a repetat: „Cea mai rea pe care am auzit-o vreodată.“ Eu am spus: „Dr. Davis, toți au plâns.“ Răspunsul lui: „Da, ei plâng la înmormântări, la naşteri şi alte ocazii.“ El a spus: „Ce este, Billy? Tu nu ai citat nici măcar o dată Cuvântul lui Dumnezeu. Tu ai vorbit despre o mamă

care a murit, sau ceva asemănător. Ei au plâns cu toții. Pe baza acestor lucruri nu te poți naşte din nou. Prin nici o senzație de pe pământ. Naşterea din nou se întâmplă prin Cuvânt, Billy!“ O, el mi-a luat vântul din pânze. Eu sunt aşa de bucuros pentru aceasta. Nu să sari în sus şi în jos, şi să vorbeşti tare. Nu este aceasta. Cuvântul dă viață. Cuvântul este viu. Nu trăiri  Cuvântul.

El a spus: „Eu mă gândesc la primul meu caz ca avocat, Billy. Eu am bătut cu pumnul pe masă şi am spus: ‚Uitați-vă la femeia aceasta săracă! Uitați-vă cum arată ea. Soțul ei a bătut-o.' Eu am plâns şi mi-am scos batista şi credeam că trebuie să mă comport ca ceilalți avocați. Eu credeam că trebuie să trec prin aceleaşi simțiri. Eu am spus: ‚Domnule judecător, de ce nu-i aprobați divorțul? Ea a mărturisit că soțul ei a bătut-o.' Pe sub hainele ei nu se putea vedea. Ea a spus la sfârşit: ‚El m-a bătut pe spate.' Eu am spus: ‚De ce nu îi este aprobat divorțul?' Judecătorul ce bătrân şedea numai acolo.

Avocatul cel bătrân al părții opuse, care avea experiență, a spus: ‚Domnule judecător, cât timp va mai asculta judecătoria această nebunie?'„ Prea mulți o fac în felul acesta. Se face prea mult fără a avea destul Cuvânt care stă la bază. Deveniți maturi! Se spune: „O, cineva a dansat în Duh ieri seară. El este în ordine.“ Pentru mine nu este în ordine. El trebuie să crească, să fie confirmat, controlat, condimentat şi crescut în interior.

Nu demult am citit în istorie. Îmi iau prea mult timp? Eu am citit în istoria bisericii. Eu cred că a fost sora Arnold care a spus Amin, atunci când am făcut o observație din istoria bisericii. Ea a citit-o personal. A fost mărturisită de un bărbat tânăr din mănăstire care a trăit în zilele lui sf. Martin. El a spus: „Domnul m-a făcut un prooroc bătrân al Vechiului Testament. Eu sunt unul dintre proorocii cei bătrâni.“ Eu nu-mi amintesc acum de numele episcopului din şcoala aceea. Dar el era sub învățătura lui Martin. Cu tânărul nu era ceva corect. Ceilalți frați s-au retras de la el. El a proorocit astfel: „În seara aceasta Dumnezeu se va coborî şi-mi va da o manta albă ca să mă pot aşeza printre voi şi voi veți recunoaşte că eu sunt unul dintre proorocii Vechiului Testament.“ Exact aceasta s-a întâmplat în seara aceea la ora 24. S-au auzit voci, oamenii s-au mişcat dintr-o parte în alta, băiatul a primit o manta albă. El a ieşit şi a spus: „Nu v-am spus eu asta? Voi toți trebuie să-mi urmați acum îndrumările. Eu sunt un prooroc al Vechiului Testament.“

Episcopul cel bătrân nu a putut fi de acord cu el. Nu era conform Cuvântului. Proorocii nu sunt făcuți, ei sunt predestinați. Un prooroc nu ar proceda astfel. Roadele dovedesc că el nu era un prooroc. El a spus: „Rămâneți noaptea în post şi rugăciune şi cântați cântări.“ A trecut o zi sau mai multe. Episcopul cel bătrân s-a rugat şi a spus: „Doamne, ce este cu băiatul acesta?“ Cine vedea mantaua, spunea că aşa ceva nu mai văzuse până atunci. Chiar şi reporterii au venit s-o vadă. Nici ei nu au văzut aşa ceva. Era acolo. Dintr-o dată şi-au amintit că ei cunosc un bărbat care era într-adevăr un prooroc. Acesta a fost Martin. Ei au spus: „Tu trebuie să faci ceva ca să ne aduci dovada. În ce priveşte Scriptura, tu eşti pe dos. Vino la Martin, stai în fața lui şi povesteşte-i asta.“

El a răspuns: „Mie mi-a fost interzis să merg înaintea lui Martin.“ Cine are aur adevărat, nu trebuie să-i fie frică de control. Aşa este cu cel care are adevărul. Acesta este motivul pentru care vă provoc. Poate să vină cineva şi să îmi dovedească că botezul în Numele lui Isus Hristos este pe dos? Arătați-mi dacă naşterea voastră a fost în legătură cu moartea. Dacă mai aveți lumea în voi, atunci sunteți din lume. Arătați-mi lucrurile acestea. Treceți-l prin control. Aceasta este proba.

Lui i s-a spus: „Totuşi tu trebuie să mergi.“ Un grup de frați l-a primit şi mantaua a dispărut. Astăzi nu ar înghiți şi penticostalii aşa ceva? Arăta aşa de adevărat, dar nu era conform Cuvântului.

Martin a spus că Satana i s-a arătat o dată cu o coroană de aur cu două sau trei rânduri de stele strălucitoare. Era mare, drăguț, arăta bine, țesălat bine, cu o manta frumoasă, cu încălțăminte de aur la picioare. El a venit şi a spus: „Martin, mă cunoşti?“

Oamenii care nu au viziuni, poate nu vor înțelege. Dar lucrurile vin prin duhuri diferite şi sunt aşa de înşelătoare! Biblia spune că şi cei aleşi vor fi înşelați dacă ar fi cu putință. Aleşii sunt acei care sunt predestinați şi născuți pentru scopul acesta.

El a venit la acest ales şi a spus: „Martin, mă cunoşti? Eu sunt Hristos. Mă vei recunoaşte?“ Martin s-a îndoit. Era străin. El a aşteptat un moment şi apoi a repetat: „Nu mă cunoşti? Eu sunt Hristos. Nu mă recunoşti?“ El a spus de două sau de trei ori.

Martin a răspuns: „Satano, eu te cunosc. Domnul meu nu este încă încoronat. Sfinții Lui Îl vor încorona.“ Acesta este Cuvântul. Aşa este.

Aşa are şi biserica catolică multe dogme care sunt cauzate de multe duhuri rele şi care sunt în contradicție cu Cuvântul. A trebuit să dezmintă mai întâi Cuvântul; înainte de a accepta dogmele, a trebuit să se îndepărteze de la Biblie. Rămâneți cu Cuvântul. Acesta este astăzi firul vieții. Se vor ridica duhuri care vor încerca să înşele. Aşa spune Biblia. Aşa cum Iane şi Iambre s-au împotrivit lui Moise, aşa se vor împotrivi adevărului aceşti bărbați cu mințile stricate, vor face minuni şi tot felul de semne. Rămâneți pe Cuvânt! Cuvântul lui Dumnezeu a venit la prooroci. Ei l-au vestit. Noi îi credem pe prooroci.

Fiți atenți! El a spus: „Eu te recunosc, Satano, căci Domnul meu nu apare într-o statură aşa de mare ca tine. Domnul meu a apărut cu o manta veche, cu semnele cuielor la mâini, fără coroană, cu sânge pe cap. Când va reveni El, va apărea cum spune Biblia: EL va veni în aşa fel cum a plecat în sus.“ Apariția a dispărut.

El vine înăuntru şi lasă totul să strălucească aşa de frumos. „O, ei au vorbit în limbi, ei sunt cei mai buni dintre toți pe care i-am văzut.“ Nu credeți asta! Fiți atenți. O, eu sper că Cuvântul nu vă plictiseşte. Creştinii născuți din nou cresc în statura lui Hristos în viața lor. Ei sunt născuți din nou. Viața lor este formată ca a unui prunc. El ia statură şi începe să crească. Înainte de a băga de seamă, ei sunt maturi. Amin. Aici o aveți.

Zi de zi, an de an rămân aceiaşi. Veniți înapoi la Cuvânt: „Dacă rămâneți în Mine.“ Se spune: „Eu sunt născut din nou. Aleluia! Eu m-am ataşat de ei. În ultimul an am mai crezut în Numele lui Isus, acum m-am retras şi cred altceva. Eu am crezut că trebuie să fii sfânt, dar acela a spus aşa şi aşa.“ Ei sunt călători care sunt bătuți de fiecare vânt de învățătură.

Voi trebuie să fiți născuți din Duh şi crescuți în statura lui Hristos. Înțelegi, frate Dauch? Crescuți în statura lui Hristos! Prin viața voastră este dovedită. Dacă voi sunteți născuți ca prooroc, atunci rămâneți aceasta. „Dacă rămâneți în Mine şi cuvintele Mele în voi.“ Astfel creşteți în statura lui Hristos.

Nu vă comportați ca un avocat tânăr, bateți, strigați, plângeți, spuneți una sau cealaltă şi aveți senzații fiți cineva care în decursul anilor a crescut în statura lui Hristos, care este condimentat şi cercetat şi stă acolo cu coiful mântuirii. „Pe Hristos, pe stânca neclintită este locul meu, toate celelalte sunt nisipuri mişcătoare.“ Fie ca denominațiunile, dogmele şi ismele să ajungă până aici: ține-mă curajos, Doamne, lasă-mă să rămân la Cuvânt şi să înaintez cu curentul. El ne va conduce la mal. Statură de om mare în Hristos.

Acum vrem să vedem cum arată într-adevăr lucrul acesta. După moarte nu mai puteți schimba nimic. Fiți atenți la oamenii care vin şi mărturisesc despre senzații şi toate celelalte lucruri. Mâine se îndepărtează şi sunt altundeva. Ați văzut-o? Sute dintre ei! Voi vedeți ce se întâmplă. Ce ar fi dacă oamenii ar muri în starea aceasta? Moartea nu ar schimba nimic.

O, creştini, la sfârşitul acestor cuvinte, lăsați-mă să vă mai spun ceva: noi vrem să ne dăruim Lui şi Cuvântului Lui cu toată sinceritatea. Veniți în smerenie ca creştini şi fiți născuți din nou din Duhul Său. Dacă sunteți născuți din nou, atunci veți fi dovediți prin roadele pe care le purtați. Ai înțeles asta, soră P.? Ca creştini sunteți recunoscuți după roadele pe care le purtați. „După roadele lor să îi recunoaşteți.“ Aceasta este o dovadă. Poate nu cunoaşteți alfabetul, dar puteți fi o doamnă, o creştină. Poate sunteți urâți de lume dacă sunteți urâți pentru ceva ce ați făcut, atunci este corect, dar să fii urât pentru Numele Lui, este cu totul altceva.

Poate nu sunteți un teolog. Gândiți-vă la bărbatul care a fost născut orb şi pe care l-a vindecat Isus. El a fost orb din naştere, Isus l-a vindecat. Când bărbatul a început să vadă, fariseii l-au întrebat:

„Cine a făcut asta?“ Ei nu puteau dezminți că s-a întâmplat ceva. Bărbatul nu era un teolog. El nu ar fi putut argumenta cum ar face predicatorii. El nu le putea explica. El nu cunoştea Testamentul. El nu ştia cum va fi născut Mesia şi ce fel de lucrări va face EL. Bărbatul nu ştia. El nu era un teolog. Dar ce a făcut el? Ei au spus: „Dă-i slava lui Dumnezeu! Noi, ca teologi, ştim că acesta este un păcătos.“ Bărbatul nu putea dezminți cuvântul lor, dar el a spus următoarele: „Dacă el ca păcătos poate să facă asta, atunci ce este cu voi?“ El a răspuns: „Dacă EL este un păcătos sau nu, eu nu ştiu, eu nu pot să spun. Dar una ştiu eu: eu am fost orb şi acum pot să văd.“ Ce s-a întâmplat? El a fost dovedit. Ceva s-a întâmplat cu el. El a fost adus din întuneric la lumină, de la orbire la vedere.

Un om care este născut din Duhul lui Dumnezeu, care a avut o formă de evlavie, care a dezmințit Cuvântul şi puterea şi se gândea că zilele minunilor au trecut, va crede după naşterea din nou chiar dacă nu este un învățat şi chiar dacă nu este în stare să explice.

Surorile şi frații mei de culoare o să mă ierte dacă am să spun ceva despre un frate negru din sud. Următoarea poveste a fost spusă de el. El avea întotdeauna o Biblie cu el, deşi nu putea să citească. Se spunea: „Moise, de ce ai Biblia cu tine?“ Răspunsul lui era: „Este Cuvântul lui Dumnezeu.“ Ei întrebau: „Crezi tu?“ Răspunsul lui: „Desigur, eu cred şi anume din copertă în copertă; eu cred chiar şi ceea ce scrie în exterior: Sfânta Scriptură.“

L-au întrebat: „De unde ştii tu că este Sfânta Scriptură?“ El a răspuns: „Eu cred pur şi simplu.“ Mai mult nu avea nevoie. El credea pur şi simplu. El nu ştia de ce, dar el credea. Ei l-au întrebat mai departe: „Moise, crezi tu asta cu adevărat? Vei face tot ce îți zice Biblia?“ „Desigur“, a spus el, „dacă o spune Biblia, atunci o fac.“ Aici o aveți!

Se spunea: „Bine. Moise, ce ar fi dacă Domnul ți-ar porunci să sari prin zidul de piatră? Cum ai putea să sari prin pietrele acestea?“ El a întrebat: „Spune Biblia să sar prin zidul de piatră?“ S-a răspuns: „Dar dacă Domnul ar vorbi şi ți-ar spune să sari prin zidul de piatră?“ Răspunsul lui a fost: „Dacă ar fi Dumnezeu care mi-ar porunci să sar, atunci aş sări.“

L-au întrebat: „Cum poți să sari prin zid dacă nu este o deschizătură?“ Răspunsul lui: „Dacă ar fi Dumnezeu care mi-ar porunci să sar, atunci El ar face o gaură când voi ajunge acolo.“ Asta este exact aşa.

Voi aveți curajul să luați Cuvântul lui Dumnezeu, să stați acolo şi spuneți: Aşa este! Fie ca femeia aceasta mică de aici care crede că va muri şi că totul este pe dos cu ea, să zică aşa. Tu nu vei muri! Ea întreabă: „Ce pot să fac, frate Branham?“ Ia Cuvântul Lui şi bazează-te pe el! Fă-o numai o dată. Stai pe Cuvânt şi vezi ce se întâmplă. Spune-i satanei că este un mincinos. Mulți ani ai fost în climacteriu. Acum ai aproximativ 67 de ani. Îndepărtează-te de la lucrul acesta. Este Satana! Ia Cuvântul lui Dumnezeu şi spune: „Prin rănile Tale eu sunt vindecată“, şi fii atentă ce se întâmplă. Atunci încetezi să te gândeşti că ai avut infarct de inimă şi toate celelalte. Tu nu ai infarct şi toate celelalte. Este o minciună. Tu nu le ai. Crede numai Cuvântul lui Dumnezeu.

Dacă voi sunteți născuți din nou, atunci Dumnezeu vă confirmă. Dumnezeu confirmă toată natura. Prin ce? Prin roadele voastre. Aşa confirmă EL slujba Lui. Toți slujitorii Lui sunt confirmați în acelaşi fel cum este confirmată natura.

Cum recunoaşteți voi un piersic? La piersici. Cum recunoaşteți voi că este un măr? Prin purtarea merelor. Cum recunoaşteți un creştin? Prin semnele unui creştin pe care le poartă, prin viața creştină care se vede. Cum recunoaşteți voi un învățător? Prin aceea că Cuvântul este vestit prin el. Cum recunoaşteți voi că EL este un prooroc? Cuvântul este vestit prin El, depune mărturie şi este confirmat.

Se confirmă singur. Cum se întâmplă? Dacă mori şi devii una. Aşa este. Dacă murim şi devenim o ființă nouă în Hristos, atunci suntem chemați şi rămânem aşa. Roadele Duhului ne însoțesc dacă suntem slujitorii Lui. Dacă suntem născuți din nou, ne însoțesc roadele vieții lui Hristos. Cum

recunoaşteți un piersic? La piersici. Cum recunoaşteți un creştin? El lucrează ca Hristos, umblă ca Hristos, vorbeşte ca Hristos, trăieşte ca Hristos, este biruitor asupra păcatului.

Spune el cumva: „Vedeți ce vreau să fac eu?“ Hristos nu a făcut aşa. EL l-a dat Tatălui toată slava. Aşa este. Prin aceasta o recunoaşteți. „După roadele lor să-i recunoaşteți. Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu se naşte cineva din apă şi din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.“

Aceasta nu este mesajul meu de anul nou, ci sfatul meu pentru voi creştinii care Îl iubiți pe Dumnezeu. Dacă veniți la altarul de judecată al lui Dumnezeu, dacă vreți să fiți născuți din nou, aşezați-vă personal pe el. Nu aşteptați să vă ridicați de acolo. Mai întâi trebuie să muriți. Acesta este sfârşitul vostru, asta este totul. Dacă voi nu o faceți când credeți că nu o puteți face, atunci nici să nu încercați. Nu veți reuşi. Trebuie să se întâmple cu o sinceritate adâncă.

Deşi mai am zece sau mai multe pagini cu notițe şi texte biblice pentru lecția aceasta, trebuie să închei. Aşezați-vă pe altarul de aramă al judecății lui Dumnezeu, fiți morți pentru lume cum a fost Hristos. Deveniți aşa de morți ca şarpele de aramă din pustiu. Şarpele de aramă a arătat astfel că în el nu este viață. Viața lui a dispărut. Hristos era fără viață. Ei L-au luat de pe cruce şi L-au aşezat în mormânt. EL a fost mort. Apoi EL a înviat pentru dezvinovățirea noastră. Noi am murit pe altar împreună cu mielul. Noi am înviat şi suntem dezvinovățiți în El. Cum ştim noi asta? Pentru că viața Lui care L-a înviat dintre morți, este aceeaşi viață care ne-a făcut ființe noi în Hristos şi ne-a scos din situația moartă a acestei lumi, şi apoi am fost pecetluiți prin Duhul Sfânt în Împărăția lui Dumnezeu până în ziua mântuirii noastre.

„Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu se naşte cineva din apă şi din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.“ Nu încercați să o înțelegeți. Nu o să puteți niciodată. Isus a spus că nu vă va fi posibil. Acceptați-o pur şi simplu. Acceptați-o pe baza Cuvântului Său. Nu mergeți orbiți înăuntru şi spuneți: „O Doamne, dă-mi o trăire.“ „Doamne, eu îți spun!“ Nu, aşa nu. Spuneți: „Doamne, ucide-mă. Scoate lucrurile lumeşti din mine afară. Eu tot mai iubesc lumea.“ Eu nu vreau să spun prin aceasta creațiunea, apusul soarelui, toate aceste frumuseți, nu despre acestea vorbesc. Eu mă gândesc la pofte, murdărie, etc. Toate aceste lucruri ale lumii. Ele mor automatic. Ele nu mai au dreptul la voi. O să vi se pară murdare. „Eu nu pot să înțeleg cum pot trăi oamenii astfel“, ziceți voi. Cu cât vedeți mai mult, cu atât devine mai rău. Voi nu puteți încheia compromisuri. Nu există nici o posibilitate să încheiați compromisuri. Acolo unde mai sunt lucrurile din lume, nu este loc pentru voi. Voi ați murit pentru lume. Cum puteți voi, care ați murit pentru lucrurile din lume, să luați iarăşi legătura cu aceste lucruri? Voi nu puteți s-o faceți. Nu o faceți! Muriți pentru lucrurile din lume! Dumnezeu să vă binecuvânteze. Fiți creştini născuți din nou.

Dacă sunteți născuți din nou, voi femeilor nu trebuie să spuneți: „Cel mai greu lucru pentru mine este să-mi las părul să crească.“ Voi bărbaților să nu mai spuneți: „Cel mai greu lucru pentru mine este să nu mă înfurii.“ Voi spuneți: „Băiatule, eu trebuie să-i spun nevestei mele părerea mea. Eu trebuie să o scutur un pic şi să-i spun: ‚Eu sunt un creştin, eu ştiu că nu trebuie să fac asta, dar tu stai liniştit şi aşează-te.'„ Nu faceți asta!

Mai bine să-i puneți mâna pe umăr şi să-i spuneți: „Dragă, asta nu i se cuvine unui creştin.“ Aşa vreți voi să deveniți, nu-i aşa? Aşa puteți să ajungeți. Dacă vă loveşte cineva pe o parte, nu trebuie să scoateți cuțitul. Dacă vă loveşte un bărbat în față, voi întrebați: „Frate, din ce cauză ai făcut asta?“ Asta este. Acesta este creştinism. Dacă vorbeşte cineva ceva rău despre voi, în loc să faceți vâlvă mare, retrageți-vă înapoi şi spuneți: „Tată ceresc, omul este muritor. Eu Te rog să iei duhul din el. Nu admite să o facă. Te rog salvează-i viața.“

Nu spuneți: „Doamne, eu ştiu, eu n-ar fi trebuit să spun asta!“ Voi nici nu trebuie s-o exprimați cu buzele voastre, numai în inimă. Vedeți? Poziția inimii contează. Dacă sunteți născuți din nou din Duhul lui Dumnezeu, atunci îl iubiți pe fiecare. Voi nu iubiți ceea ce face, voi nu vreți să aveți parte de aceasta. Voi rămâneți departe de lucrurile lumii şi rămâneți fără pete. Singura modalitate cum ați

putea s-o faceți, este să iasă din interior ca la porumbel care are penele curate. El nu trebuie să se obosească şi să spună: „Astăzi trebuie să-mi spăl toate penele“ sau ceva asemănător. Nu, el are uleiul în sine, pentru că este un porumbel şi prin aceasta este curat tot timpul. Aşa este.

Nu vreți s-o faceți şi voi aşa? Nu vreți să-L primiți pe El aşa? Aceasta este somația mea de anul nou. Vreau să somez această biserică mică. Cum vă iubesc eu pe voi! Cum iubesc eu această grupă mică de oameni! Cât de mult vreau să vin în această clădire şi să mă uit împrejur. Voi ştiți ce am vrut să văd cu plăcere: o adunare umplută cu Duhul la care nu se poate opri păcatul. Dacă un mădular face ceva pe dos, Duhul l-ar aduce la iveală. Atunci le-ar fi frică să se ataşeze de creştini, fie doar dacă au recunoscut totul şi au adus totul în ordine, căci dacă nu, ar fi descoperit în adunare. Vedeți, nu ar fi frumos? Dacă necurații ar veni şi s-ar aşeza lângă voi, ar veni Duhul Sfânt şi ar descoperi gândurile inimii.

Dacă este lucrător la unul, atunci va fi şi la celălalt. Fiecare dintre voi este în rugăciune, toți uniți într-un trup, pentru că suntem toți mădulare ale trupului care se mişcă. Toți suntem născuți din nou şi botezați în trupul Lui. Nu ar fi aceasta minunat? Putem s-o avem. Dumnezeu ne-a făgăduit-o. Dar mai întâi moartea, îngroparea şi învierea în El.

Acum vrem să ne aplecăm capetele pentru rugăciune. Aici sunt şi câteva batiste.

Dumnezeule sfânt, noi recunoaştem că suntem în casa lui Dumnezeu. Noi ne aflăm aici şi avem legătură cu trupul lui Hristos care este casa lui Dumnezeu. Mădularele trupului sunt adunate. Unul este de aici, celălalt este de dincolo şi toți au venit la această adunare. Astăzi, în duminica aceasta, învățătura a fost lungă, dar Tată, eu cred că a fost de la Tine, pentru ca să pricepem ce înseamnă naşterea şi învierea, ce înseamnă să fii născut din nou. Noi trebuie să murim pentru ca să ne naştem din nou. TU nu îți schimbi legile. Legea naturii ne arată că sămânța naturală trebuie să moară mai întâi pentru a fi născută din nou. Şi noi recunoaştem că mai întâi trebuie să murim pentru ca să putem fi născuți din nou. Eu mă rog astăzi cu foarte mulți, Doamne, ca să ne ierți. Mulți s-au bazat pe trăirile pe care le-au avut şi au crezut că sunt născuți din nou. Dar roadele vieții lor ne arată că au fost aduşi de pomul greşit.

Tată, din cauza aceasta am vrut ca în dimineața aceasta să aduc mesajul numai ca învățătură, când m-a rugat fratele Neville să predic. Tată, eu am făcut-o din dragoste şi din toată inima, pentru ca oamenii să recunoască şi nu să se odihnească pe o trăire pe care au avut-o, ci să trăiască serios în fiecare zi, nu numai în timpul adunării, ci şi atunci când stau sub o presiune de afară. Grăbiți-vă la cruce pentru ajutor când se înmulțesc greutățile; sau vreți să umblați în duhul propriu şi în gândurile proprii? Dacă vă ocăreşte cineva faceți şi voi la fel? - aceasta este întrebarea.

Tată, noi recunoaştem că este imposibil ca unul să-l salveze pe celălalt, dar Tu, o Dumnezeule, ai un drum pregătit, ai adus o jertfă atotcuprinzătoare. Aceasta este unica posibilitate pentru a veni. Nu printr-o biserică, o dogmă, o denominațiune, o senzație, ci pe drumul lui Hristos. Aşa cum a murit primul om cu mielul pe altar, aşa trebuie să moară până în ceasul acesta fiecare om drept pe altarul de aramă al lui Dumnezeu împreună cu mielul, Isus Hristos. Apoi suntem morți împreună cu El şi înviați la o viață nouă. Admite-o Doamne, ca să nu treacă pe lângă nici o inimă.

Noi vrem să ne gândim astăzi asupra acestor lucruri. În seara aceasta venim iarăşi la ora 7.30 pentru a continua cu adunările. Eu mă rog ca Tu să îl binecuvântezi în seara aceasta pe fiecare slujitor al Tău cu un mesaj puternic. Doamne, dăruieşte-ne. Fie ca sufletele noastre să fie umplute. Aceşti oameni care au venit de departe, umple-i Tu cu Evanghelia şi puterea lui Dumnezeu în anul nou, ca să meargă de aici veseli şi plini de bucurie. Admite-o Doamne. Dă-le hrană spirituală pentru anul care vine. Dăruieşte-le. Iartă-ne greşelile noastre, aşa cum şi noi le iertăm greşiților noaştri. TU ai spus: „Dacă nu vă iertați din inimă greşelile unii altora, atunci nici Tatăl ceresc nu vă va ierta.“ De aceea, Doamne, îi iertăm pe toți. În credință ne aşezăm sufletele noastre pe altar. Mistuie ultimul rest de viață lumească din noi, Doamne. Fie ca fumul din jertfă să se ridice până la Tine, o Doamne, şi să fie un miros plăcut. Dăruieşte-ne Doamne. Noi nu aducem un miel ca jertfă, noi ne aşezăm personal

ca păcătoşi acolo, pentru ca să fim mistuiți şi transformați şi prin naşterea din nou să devenim miei. Dăruieşte-ne, Doamne. Nu ne duce în ispită, ci fereşte-ne de cel rău, boli, depresiuni. Vindecă-l pe fiecare care este astăzi în clădire. Fiecare bolnav să fie vindecat astăzi, Doamne. Eu spun aceste cuvinte în Numele Domnului Isus.

Munții care stau astăzi înaintea acestor oameni, să fie mutați. Dacă este boală, pofte, pasiuni sau altceva lumesc, să fie date la o parte din drum. Cuvântul lui Dumnezeu să intre înăuntru şi să fie descoperit în viața voastră. Eliberează-ne de cel rău, pentru că a Ta este Împărăția şi puterea şi slava, o Doamne, în veci. Amin.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,
pentru că El m-a iubit mai întâi.
EL mi-a răscumpărat mântuirea
pe Golgata.

Dați-vă mâinile unii altora!

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,
pentru că El m-a iubit mai întâi.
EL mi-a răscumpărat mântuirea
pe Golgata.

Eu vreau să vă mulțumesc la toți pentru ospitalitatea din anul acesta. Dacă este în voia lui Dumnezeu, voi aduce mesajul meu în seara aceasta. Eu vreau să-mi exprim mulțumirea pentru ospitalitate lui Charlie şi Nellie, Rodney şi soția lui. Când am fost la ei în timpul sezonului de vânătoare, ei m-au primit ca pe un tată sau un frate. Eu vreau să vă mulțumesc la toți care ați fost aşa de drăguți. Fratele şi sora Dauch, fratele Wright, fratele Ben, fratele Palmer şi mulți alții, voi toți din Georgia şi de peste tot, mii de mulțumiri.

Ieri a telefonat tatăl lui Margie şi a spus că este bolnav. Sunt Margie şi Rodney aici? Cum îi merge bărbatului bătrân? „S-ar putea să-i meargă acum mai bine."

Lăsați-ne să ne rugă¼m!

Tată ceresc, acum câteva săptămâni am stat pe un balcon la țară în Kentucky. Acolo mai era şi un tată bătrân, îmbrăcat în salopetă, o cămaşă spălăcită şi tremura. Eu l-am luat de mână şi a recunoscut că se apropie de sfârşit. O mamă mică, bătrână, m-a invitat să iau masa cu ei. Doamne, ei au respectat Cuvântul Tău. El ne va părăsi în curând. Nu-l lăsa să moară ca păcătos, Doamne. Poate este de vină slujitorul Tău, Doamne. Acest bărbat bătrân şi sărac nu ştia să facă altceva decât să spargă bulgării de pământ pentru a putea avea grijă de familia lui. El are un duh bun şi blând. Nu-l lăsa să moară ca păcătos. Fiica lui aparține de noi, Doamne. De câte ori m-a servit Margie chiar dacă avea dureri în umeri. Ea a făcut micul dejun şi mi-a pregătit patul. Ei toți, Nellie, Charlie şi mama Cox. Ea a plâns la telefon şi a spus că tatăl ei va pleca în curând de la noi. Este tatăl ei.

Doamne, vino Tu la cortul cu oxigen, bate la uşă, bate la uşa inimii lui. Poate unul dintre noi nu şi-a făcut datoria față de el, Doamne, poate unii dintre ceilalți slujitori din timpul când el mai era tânăr, când mintea lui mai era clară. Poate vina se găseşte la noi, Doamne, că nu l-am putut convinge. Iartă-ne, Doamne, şi ia-l în Împărăția Ta. Admite-o, Tată. Noi îl lăsăm acum în mâna Ta. Doamne, aşa cum este planul Tău, să-l întăreşti, Doamne, poate are atunci unul dintre noi ocazia să vorbească cu el. Rugăciunea noastră este pentru sufletul lui, Doamne, pentru că în curând va merge în călătorie. Este ca şi cum ar naviga în necunoscut fără pilot, care-l poate conduce prin ceață. Doamne, el se va rătăci. Fie ca pilotul care cunoaşte drumul, să vină în dimineața aceasta la el şi să ancoreze vaporul lui de vaporul cel vechi al Sionului. Şi atunci când va merge în călătorie, va fi în siguranță. Admite-o, Tată.

Noi îl predăm Ție în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,
pentru că El m-a iubit mai întâi.
EL mi-a răscumpărat mântuirea
pe Golgata.

Eu voi încerca în seara aceasta să aduc un mesaj mai scurt decât în dimineața aceasta. Acum puteți să mergeți liniştiți. Eu mi-aş dori să vă pot lua pe toți acasă la mine la masă. Eu aş face-o, dacă aş putea. Dar eu sper că Domnul în bunătatea şi mila Lui, vă va da o masă adevărată, vorbit duhovniceşte, ca să recunoaşteți şi să creşteți până la statura de om mare în El şi să-L iubiți pe Salvatorul vostru, Isus Hristos. În timp ce părăsim această clădire şi ne ridicăm pentru rugăciune, vrem să cântăm cântarea noastră. „Luați Numele lui Isus cu voi …“

Noi vom face câteva anunțuri, după ce am cântat cântarea noastră.

ce dulce sună Numele lui Isus!
cum vindecă El fiecare durere!
Şi cum aduce El pace şi bucurie
fiecărei inimi credincioase ca de copil!

ce dulce răsună,
când o inimă cântă despre Isus!

Lăsați-ne să mergem în Numele lui Isus,
EL este o apărătoare bună;
în El noi vom învinge
oastea întreagă a duşmanului!

ce dulce răsună,
când o inimă cântă despre Isus!

Gândiți-vă! Eu cred că Isus Hristos îi dă fiecărui om aceasta ca învățătură: fie doar dacă omul este născut din apă (acesta este Cuvântul, spălat prin apa Cuvântului) şi Duh (este Duhul Sfânt, Duhul Sfânt confirmă Cuvântul) altfel el nu poate să intre în Împărăția cerului. Credeți asta? „Prin apă“, spălat prin apa Cuvântului, Cuvântul adevărului. EL este adevărul. „Apă şi Duh.“ Duhul aduce Cuvântul şi îl confirmă, astfel Dumnezeu trăieşte în mine. Noi nu putem înțelege Împărăția cerului până se întâmplă. Când începe să se întâmple şi vedem Cuvântul în noi, născuți prin Cuvânt şi Duhul care se descoperă, nu ne va îndepărta de la Cuvânt. Duhul mă conduce la Cuvânt. Numai dacă Cuvântul trăieşte în noi şi Dumnezeu se face de cunoscut în viața noastră, altfel nu vom înțelege Împărăția lui Dumnezeu şi nu putem să intrăm în ea. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Acum, fratele Neville!